

Trần Mỹ Trà Phan

Lớp 9³

Hồ Trường Thọ

Người phụ nữ em yêu

Thụ phấn, kết trái, đâm chồi, nở hoa rồi lại tàn. Đó là vòng lặp luân hồi giữa tất cả bông hoa xinh đẹp trên thế giới. Nói là vậy, đâu bông nào là giống bông nào? Có bông vốn sinh ra đã được nâng niu, chăm sóc trong tòa lâu đài trong suốt được làm bằng kính, có bông chẳng có gì, cứ thế mà chời vời vượt qua giông bão. Cũng giống như số phận kiếp người ta vậy, có người được nuôi dưỡng, cưng chiều trong căn nhà xa hoa, đủ đầy. Nhưng có những phận đời éo le, phải tự bươn chải mà sống tiếp. Cũng như mẹ tôi vậy, lưng mẹ luôn đeo tay nải vì đời, từ nhỏ đến lớn, chẳng cách nào để buông xuống.

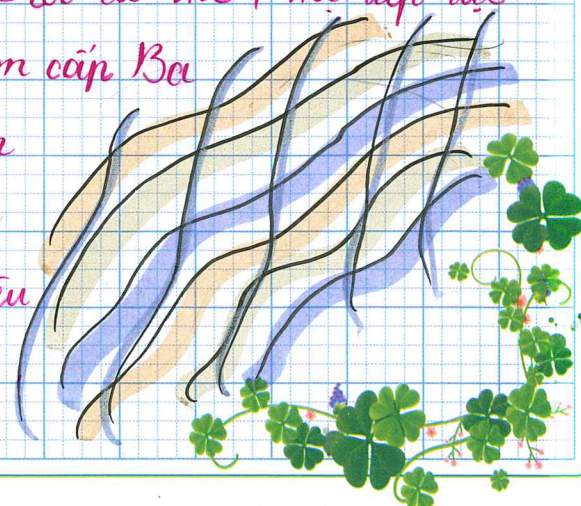
Quộc đời mẹ là chuỗi bất hạnh và khó khăn. "Đâu sao vậy? Ồ thì cái thời đó, cái thời mà tiền ăn sáng chỉ còn mấy đồng thôi, là đủ mua một gói xôi lấp đầy bụng, nhưng lúc bấy giờ, số tiền đó mẹ tôi cũng chẳng có mà dùng."

Cái tuổi 13, trách nhiệm của mỗi đứa trẻ chỉ gói gọn trong hai chữ ăn và học.டிய thế, ở ngay tại tuổi này mẹ tôi gặp phải tình cảnh "gia đình rạn nứt". Ông bà ngoài tôi lúc ấy đã li hôn. Gia đình mẹ trở nên sa sút năng nề. Mẹ vừa phải làm việc và

học tập đã trở thành sự bất lực đối với mẹ để lo cho gia đình và người em trai (giờ là cậu bé của tôi). Tôi tự hỏi rằng thật sự có mấy ai thấu lòng hiểu và cảm nhận được cái xúc cảm chua xót của một đứa trẻ khi nhìn thấy cha mẹ li thân, mấy ai thấu cảm giác đau đớn tâm tâm can khi chẳng thể làm được gì để cứu vãn hạnh phúc gia đình ngay trước mắt. Hầu quả để lại là một trái tim vàng ói rất nhiều những yêu thương và một tâm hồn già trước trời. Đó sự thật là những đứa bé có hoàn cảnh như vậy vẫn luôn sống và cảm chịu cái đau đớn đó hằng ngày xung quanh ta...

Thìn bạn bè đồng trang lứa được vui chơi, học tập quay quần bên cha mẹ và gia đình. Mẹ gắng quơng không buồn, cứ tiếp tục mà phấn đấu. Là bốn năm học cấp hai, mẹ chỉ có vốn vẹn hai chiếc áo trắng làm đồng phục. Ở nhà thì tự giặt quơ, nấu cơm cho cả một gia đình. Ra ngoài, cứ đến tối, mẹ lại đi làm gia sự kiếm tiền, cuối tuần lại đi bán hàng trong siêu thị Quốc sống hằng ngày cứ thế mà trôi qua, sáng đi học, chiều đi làm, tối học bài. Cứ thế ngày thì chuyển cấp cũng đến, mẹ đầu vào một ngôi trường Chuyên có tiếng ở địa phương. Chiếc xe đạp cũ kĩ giờ đây được để cho lại vì ngôi trường mới cách khá xa nhà. Đó đó cũng là lúc mẹ chuyển về sống cùng ông cố vì ông ngoại lập gia đình riêng. Rồi cứ thế, mẹ tiếp tục đi học và làm việc xuyên suốt ba năm cấp Ba.

Đinh thần cầu tiến, chỉ ham học vẫn luôn là những phẩm chất tốt đẹp và cao quý của mẹ. Bao nhiêu nỗ lực và cố gắng từ một cô bé 13 tuổi giờ đây đã đầu vào

Đại học kinh tế. Tất việc gì tôi cũng phải
 tôi, vì hoàn cảnh gia đình vẫn đầy những khó khăn,
 ông cố không còn đủ khả năng chi trả Đại học, ông đã đề
 nghị mẹ nghỉ học đi làm. Nhưng mẹ nhất quyết không
 chịu. Vì mẹ biết rằng chỉ có con đường học tập mới dẫn
 ta ra khỏi sự tối tăm của con hẻm nhỏ mà bước vào thế giới
 của ánh sáng và hy vọng. Thế là mẹ gõ cửa từng nhà các
 dì và ông để xin lời khuyên và nói về ước vọng học tiếp đại học.

Mẹ này cũng cảm động trước sự hiếu học và tinh thần
 vượt khó của mẹ nên đã đồng ý mỗi tháng giúp đỡ mẹ tiền
 học phí và mua sách vở. Giờ đây chiếc xe đạp cũ theo mẹ
 suốt thời cấp ba, giờ lại tiếp tục đồng hành bốn năm đại học.

Cũng nhờ sự cố gắng và nỗ lực ấy, mỗi năm mẹ đều nhận
 được học bổng danh giá. Thật tự hào để nói rằng, mẹ tôi
 hiện tại đã là một người phụ nữ thành đạt!

Đù mọi chuyện đã qua, những vết thương để lại vẫn
 sẽ hằn mãi trong tim, không cách nào xóa nhòa. Con biết quý
 khí của mẹ là một mảnh ghép không được hoàn thiện, một
 mảnh ghép thiếu đi rất nhiều tình thương, chất chứa bao cực nhọc
 gian khổ mà chẳng thể gửi bày tâm sự. Ông trời nợ mẹ
 một tuổi thơ vô lo vô nghĩ, nợ mẹ cả tâm huyết gồng gánh một
 đời. Con lại nợ thứ ời nghĩa thương lòng, nợ mẹ cả mạng
 sống vì đã dẫn dắt con đến với nhân gian. Hai tiếng

"Mẹ ơi!" dường như là món quà mà thần Hathor -
 vị thần của tình mẫu tử trao tặng đến mẹ bởi người
 cảm thấy có lỗi khi tạo ra một thiên thần
 có trái tim chus nhiều đau thương.

cam cúc như vậy.

Mẹ như một cây xương rồng, bắt khuyệt giữa chốn sa mạc cằn cỗi, nơi cái nóng bức luôn bao trùm khắp cả cơ thể. Có lẽ tôi chính là nguồn nước bên trong mẹ, là nguồn động lực giúp mẹ hạnh phúc và cố gắng từng ngày.

Mong rằng mai sau tôi sẽ trở thành câu vông. Để khi mẹ thấy tôi, sẽ luôn được "tắm" trong cơn mưa mát mẻ giữa chốn sa mạc nóng bức ấy!

- Bông hoa nở rộ giữa tai uông mới là bông hoa quý hiếm và đẹp đẽ nhất trong tất cả -

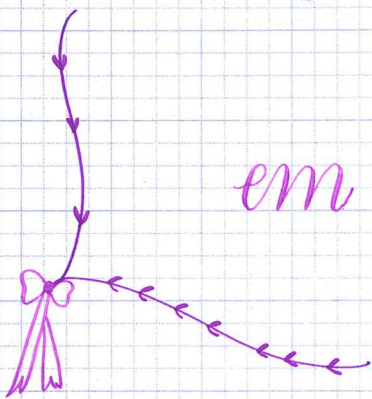
(Hoa mễ lan - Mulan)

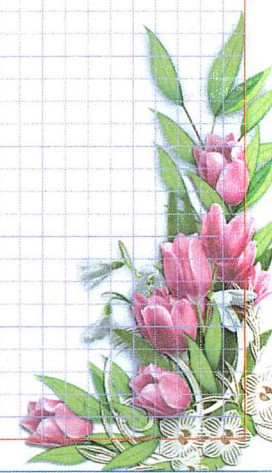
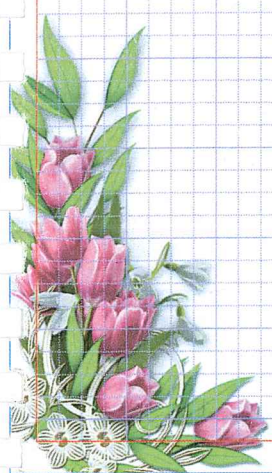
Trường Trung học cơ sở Tô Trường Toàn

Người
phụ nữ

em yêu

Tên: Nguyễn Ngọc Mai Thanh
Lớp: 9⁸

"Hi sinh tuổi xuân
Mẹ vẫn giữ gìn
Cho em khôn lớn
Vượt đau, bệnh tật
Mẹ vẫn kê bên..."

Mỗi khi ai đó hỏi tôi rằng: Ai là người mà tôi trân quý nhất trên đời? Tôi sẽ không dằn đo mà trả lời: Người phụ nữ mà tôi luôn luôn ngưỡng mộ, yêu quý nhất chính là mẹ tôi! Mẹ luôn dõi theo từng bước tôi đi trên cuộc đời của mình.

Gửi mẹ của con!

Đã lâu lắm rồi con chưa cầm bút lên viết những dòng tâm sự này để gửi đến mẹ. Thật với mẹ khi con viết con cũng không, mình nên viết về cái gì, không phải con không có gì để nói với mẹ mà là con không biết mình nên nói từ đâu, bắt đầu như thế nào. Đường như chưa một lần trong suốt năm tháng qua con nói với mẹ rằng "Con yêu mẹ, con thương mẹ". Con mặc nhiên đón nhận sự yêu thương, chăm sóc, chiều chuộng của mẹ dành cho con. Nhưng trong sâu thẳm trái tim con mẹ là người quan trọng nhất, người mà con quý trọng nhất, người phụ nữ duy nhất dõi với con!

Khi mẹ sinh con ra tuổi của mẹ còn rất trẻ, đang ra khoảng thời gian đó là lúc mẹ được là chính mình, được vui chơi thoải thích với bạn bè cho đáng cái được gọi là "tuổi thanh xuân". Trớ trêu thay, trong khoảng thời gian đó mẹ đang mang trong mình một sinh mạng đó chính là con. Thanh xuân của mẹ với những ước mơ, hoài bão nhưng chỉ gói gọn với cụm từ "đưa con bé bỏng". Không biết lúc mẹ biết có sự hiện diện của con trên cuộc sống này sẽ như thế nào mẹ nhỉ? Mẹ sinh ra con khi tuổi mẹ còn rất trẻ. Khi con được năm tuổi, con nhớ là vì nghịch nước trong nhà tắm rồi bị mẹ đánh đòn, nhưng con biết mẹ cũng rất xót. Cho đến khi con lên sáu, khoảng thời gian đó là thời điểm mà mẹ khó khăn nhất. Tiền phải lo tiền học phí của con, tiền sinh hoạt, tiền tập sách, ..., bao nhiêu thứ mẹ phải lo. Con thương mẹ lắm! Khi đó cũng là lúc khuôn mặt của mẹ hốc hác hơn trước, quầng thâm hiện rõ hơn, làn da cũng ngày càng một đen đi! Vì mẹ phải nhịn ăn để có đủ tiền lo cho con, quầng thâm hiện rõ vì phải thức cả đêm chăm sóc cho con mỗi khi bệnh, có khi mẹ trần trọc vì công việc mà khó ngủ, cũng vì hàng ngày đang nắng mà làn da không được trắng như trước nữa.

Là đôi bàn ^{áp} _{tay} ỉ những nét đẹp bây

giờ đã bắt đầu ^{hiện} những vết chai. Con thật xin lỗi mẹ vì con mà mẹ không màng tới bản thân. Chỉ mới ba mươi tuổi mà những nét đẹp ở tuổi thanh xuân vì con đã biến mất.

Cho đến khi con lên cấp hai, những nỗi lo lắng về con càng ngày càng nhiều hơn! Bao năm con lớp tám, con gái bé bỏng của mẹ ngày nào cũng leo đèo theo sau mẹ vậy mà bây giờ sắp thành một thiếu nữ! Khoảng thời gian này mẹ và con tranh cãi rất nhiều về vấn đề học tập của con: "không học thi sau này lấy cái gì mà ăn", về mỗi lần tranh cãi với mẹ thời điểm đó cũng là lúc mà con bắt đầu thu mình lại không chia sẻ, không nói chuyện với mẹ nữa. Từ những chuyện con không sai muốn giải thích với mẹ nhưng mẹ không nghe con nói. Con chọn cách đi chơi, đi đâu đi đó cho cảm xúc được thoải mái hơn con không muốn chia sẻ những chuyện, cảm xúc tiêu cực này với mẹ vì con biết mẹ chưa lần nào thật sự muốn nghe.

Có những chuyện muốn nói với mẹ biết để con được một lần hiểu mẹ nhưng không thể! Cũng có rất nhiều lần con làm sai với mẹ, làm mẹ buồn con rất muốn xin lỗi mẹ nhưng con không thể, cứ như đang có cái gì chặn con lại. Hình như mẹ và con đang dần dần cách xa nhau hơn mẹ nhỉ?

Đôi lúc mẹ rất nghiêm khắc với con, con luôn tự hỏi tại sao mẹ lại khắt khe với con

như vậy, phải chăng là mẹ không yêu con? Tất cả sau này, con mới hiểu được sự nghiêm khắc của mẹ là mong muốn con trở thành một người tốt, người có ích cho xã hội. Là những lần mẹ quan tâm, la mắng về vấn đề học tập của con cũng chỉ để con tập trung về việc học của mình hơn, sau này con sẽ có một cuộc sống đầy đủ mà thôi! Con cảm ơn mẹ nhiều lắm!

Đó ấm và yên bình nhất trên đời này có lẽ chính là tình yêu của mẹ. Mẹ là người luôn thầm lặng dõi theo từng bước đi của con. Ngọt ngào nhất cũng chính là tình yêu của mẹ! Mẹ luôn là người xoa dịu biết bao cay đắng trong con. Nụ cười của mẹ đối với con là một nụ cười sinh, hiền từ. Những kỉ niệm và những câu chuyện về mẹ con dường như không có một từ ngữ nào có thể diễn tả hết được. Con xin lỗi vì đôi ^{lần} làm mẹ buồn, làm mẹ thất vọng. Con cảm ơn mẹ vì dù có vất vả bao nhiêu mẹ vẫn luôn cầm cự cần mẫn hy sinh để con không bao giờ bị thiệt thòi với bất cứ ai! Từ năm này qua năm khác, mẹ vẫn luôn thầm lặng gánh trên vai biết bao nhiêu những bộn bề cuộc sống, là một ngọn đèn sáng rực để thắp sáng cho tương lai của con.

Từ "mẹ" nghe thật bình dị nhưng cũng thật là vĩ đại. Có một nhà văn nổi tiếng từng nói:

"Trong tất cả các kì quan trên thế giới, kì quan đẹp nhất chính là trái tim của người mẹ." Trong lòng mỗi chúng ta chắc hẳn ai cũng mong chờ những điều may mắn đến với mình. Thế nhưng điều kì diệu không gì có thể sánh bằng đó là mẹ - một thiên thần chỉ có một trên đời!

TRƯỜNG THCS VÕ TRƯỜNG TOẢN

Họ tên học sinh : PHẠM NGỌC AN KHUÊ

Lớp : 9/2

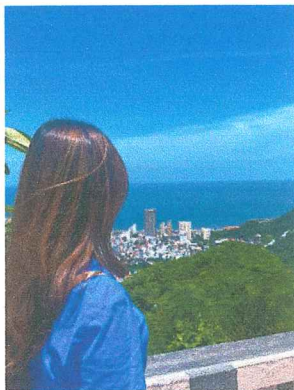
VIẾT VỀ NGƯỜI PHỤ NỮ TÔI YÊU

*Riêng mặt trời chỉ có một mà thôi
Và mẹ tôi chỉ có một trên đời*

.....

Giai điệu bài hát “Chỉ có một trên đời” cất lên khiến lòng tôi không khỏi bồi hồi, xao xuyến. Đúng như vậy, mặt trời thì tỏa ra những ánh nắng ấm áp, lung linh đôi lúc chói chang nhưng lại mang sự sống, sự sinh sôi nảy nở cho vạn vật thiên nhiên. “Mẹ”, chỉ có một trên đời, là người mang thai nghén chín tháng mười ngày. Người đã cho tôi một hình hài theo năm tháng, mẹ chăm sóc tôi từ khi tôi còn là một đứa trẻ sơ sinh, tạo điều kiện để tôi ăn học khi tôi khôn lớn, đến nay tôi đã học lớp 9 và đã bước sang tuổi 14, không có gì so sánh được tình mẫu tử này. Mẹ đã dành cả tuổi thanh xuân, hi sinh công việc để ở nhà lo cho tôi và em trai tôi, Em ấy năm nay 9 tuổi, học lớp 3.

Năm nay, mẹ tôi đã ngoài bốn mươi, nhưng nhìn rất trẻ. Mẹ có chiều rất cao chuẩn, dáng người đầy đặn, mái tóc uốn màu nâu hạt dẻ thường được để ngang lưng trông rất trẻ trung, cá tính và năng động, rất hợp với khuôn mặt của mẹ. Thoạt nhìn, mẹ có vẻ rất khó chịu, nhưng khi tiếp xúc lại rất thân thiện và vui vẻ, đặc biệt mẹ rất tâm lý. Trên khuôn mặt, mọi chi tiết phối hợp rất hài hòa, làn da nâu ngăm, chân mày rậm, gò má cao, sống mũi cao, môi luôn đỏ hồng mà không cần phải tô son, mỗi khi cười nhìn mẹ rất tươi, hàm răng không trắng nhưng lại rất đều.

Màu sắc mẹ yêu thích là màu trắng và đen. Lúc ra ngoài đi ăn tiệc, mẹ thường mặc áo thun trắng và quần jean đen trông rất giản dị, đi giày cao gót, nhìn rất sinh viên, đôi khi lại nhầm lẫn với một gái tuổi chỉ vừa mười tám đôi mươi. Có vài người nói rằng nhìn tôi và mẹ giống hai chị em hơn là hai mẹ con. Tôi rất thích gam màu mà mẹ ưa chuộng nhưng tôi thì sắc sỡ hơn mẹ, không những đen trắng mà còn xanh dương, xanh lá, hồng trắng,...

Mẹ nấu ăn rất ngon, tôi thích nhất những món lẫn bột nên thường hay nũng nịu mẹ làm cho ăn, nhưng mẹ bảo rằng: “Ăn nhiều đồ chiên không tốt cho sức khỏe đâu, phải ăn thật nhiều rau xanh”. Trong tuần, cả nhà chưa bao giờ phải ăn trùng món nào cả, lâu lâu, nghe tiếng mẹ thờ dài và nói: “Ngày mai nhà mình ăn món gì đây ta?”. Có lẽ để làm ra một bữa ăn ngon cho cả nhà, mẹ đã bỏ ra nhiều công sức và tình cảm.

Mọi việc lớn nhỏ trong nhà, chính mẹ là người chăm lo tất cả. Kể từ lúc mẹ sinh cho tôi đứa em trai vào năm tôi học lớp một, mẹ đã không còn đi làm. Mỗi ngày, mẹ đều dậy sớm nhất nhà để chuẩn bị bữa ăn sáng, gọi tôi và em dậy đi học, chuẩn bị quần áo, sửa hộp,... đồng hồ điểm đúng sáu giờ mười lăm phút chúng tôi lên xe mẹ đưa đi học, hầu như buổi sáng nào cũng tất bật trong sự gấp gáp vì sợ tôi muộn giờ học.

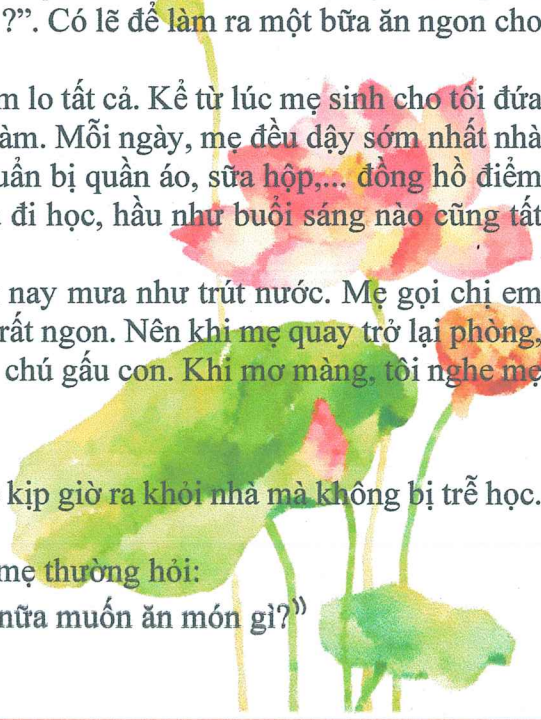
Thời tiết Sài Gòn hay đổ cơn mưa bất chợt, sáng nay mưa như trút nước. Mẹ gọi chị em tôi dậy sớm hơn mọi ngày, nhưng trời mưa thì lại ngủ rất ngon. Nên khi mẹ quay trở lại phòng, thì vẫn thấy chúng tôi còn chui rúc trong chăn như hai chú gấu con. Khi mơ màng, tôi nghe mẹ hỏi:

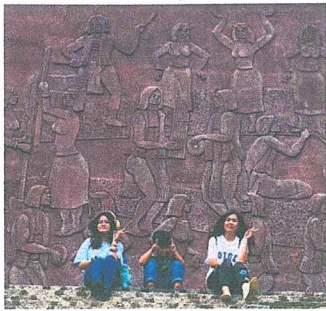
- “Hai đứa có dậy đi học không hay nghỉ ở nhà?”

Tôi và em trai bật dậy như hai lò xo, hối hả mọi thứ để kịp giờ ra khỏi nhà mà không bị trễ học.

Buổi chiều mẹ đón tôi và em tan học về. Trên đường mẹ thường hỏi:

- “Hôm nay ở trường có gì vui không? hai chị em tí nữa muốn ăn món gì?”

Tôi và em ríu rít kể những chuyện đã xảy ra, gợi ý những món ăn ngon để mẹ nấu, mẹ cười và nói rằng : “ Mẹ làm xong ở nhà rồi, có gì ăn này nghen,”.

Khi mẹ nói xong, tôi và em mắt húng, bày ra vẻ mặt yếu xiu không vui. Về đến nhà, mẹ nói:

- Hai chị em lên lầu cất cặp, tắm rửa sạch sẽ rồi xuống ăn cơm nha.

Trong lúc tôi vệ sinh cá nhân thì mẹ tất bật vào bếp để dọn cơm ra bàn ăn. Trong nhà tôi, ai cũng thích “cơm mẹ nấu”. Mỗi món ăn,

đều chứa đựng tình yêu thương của mẹ.

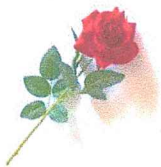
Thỉnh thoảng, mẹ cảm thấy không khỏe trong người, nhưng vẫn cố gắng gượng dậy để lo cho chị em tôi. Tôi ước gì mình có thể lớn nhanh một xíu nữa để phụ mẹ mọi việc.

Tôi nhớ có một lần, tôi vô tình nghe một bài nhạc có lời thế này :

*Mẹ cũng quên dần quên ước mơ của mẹ là gì
Mẹ vẫn đang bận lo làm sao có một bữa cơm no
Ngoài kia thế giới bao la rộng lớn
Còn thế giới của mẹ chính là con
Là niềm vui của con là ngôi nhà là gia đình
Ước muốn khi xưa mẹ cất lại như một kỷ niệm*

Mẹ đã gác lại mọi thứ, để hàng ngày của mẹ là đưa đón chị em tôi, cơm nước, học chung cùng chúng tôi,... Trước khi chúng tôi đi ngủ, mẹ thường nói: “ Kiểm tra sách vở và soạn tập đầy đủ nha – ngày mai dậy sớm đi học kẻo trễ”. Chưa kể những khi em tôi ốm, đang nằm sốt li bì trên giường, mẹ là người ngồi bên giường với em suốt đêm gần như không ngủ. Giữa đêm, tôi nằm co ro người, lại lấy chăn đắp cho tôi, tuy đã ngủ nhưng tôi vẫn cảm nhận được đó là thói quen của mẹ. Đúng như lời bài hát:

*Thương con thao thức bao đêm trường,
Con đã yên giấc mẹ hiền vui sướng biết bao.
Thương con khuya sớm bao tháng ngày,
Lặn lội gieo neo nuôi con tới ngày lớn khôn.*

Năm tháng cứ trôi đi, tôi trưởng thành mỗi ngày vì có bàn tay chăm sóc của mẹ, người luôn ở bên cạnh mỗi khi tôi cần. Có lần, tôi làm một hành động không phải với mẹ. Mẹ nhắc nhở, thế mà tôi cãi lại, mẹ tức giận và im lặng không nói lời nào ngay lúc đó, Một lúc sau, tôi thấy điện thoại báo tin nhắn đến, mở ra xem thì đó là tin nhắn của mẹ :

“Con đã lớn, em con cũng thế, mẹ không muốn em nhìn thấy con bị mẹ la, con là chị, con cần phải làm gương cho em. Hành động cãi lại mẹ vừa rồi không đáng để tha thứ, Nhưng lần này, mẹ nhắc lần cuối và mẹ không muốn nói nhiều về vấn đề sai phạm này của con. Con hãy suy nghĩ những lời này của mẹ.”

Đọc tin nhắn từ mẹ xong, tim tôi như thắt lại, mắt tôi ngấn lệ. Lúc này mẹ đang ngồi trong phòng, còn tôi thì ở ngoài phòng học, tôi vội chạy đến bên mẹ ôm và xin lỗi mẹ. Mong được tha thứ và hứa sẽ không tái phạm. Hai mẹ con chúng tôi ôm nhau cùng khóc như hai đứa trẻ.

Mẹ, từ mà không gì có thể thay thế hay so sánh được. Tôi cảm thấy thật may mắn hơn bao người khác, tôi cũng chỉ biết đền đáp công ơn mẹ bằng cách chăm chỉ học hành, học thật giỏi để không phụ lòng mẹ.

Và dù có đi đâu, ở đâu hay làm gì, thì tôi cũng không bao giờ quên gọi : **“Mẹ ơi !”**

Trường Quang Trường

Lớp 9⁶

Trường: Hồ Trường Toàn

Người phụ nữ em yêu

Những ngày trời nắng gắt
Đã có mẹ che cho
Những ngày mưa tầm tã
Mẹ luôn ở bên tôi.

Khó có ai như mẹ
Luôn ở sát bên em
Hiếm có ai như mẹ
Mệt lòng vì nuôi em.

Lớn lên mới nhận ra
Mẹ quan trọng cỡ nào
Dinh dưỡng trong phòng tôi
Mặc tử đầu tư rồi.

Anh Dương
A.D Co., Ltd.

GLCĐ M5.2

www.chudep-anhduong.com.vn

Thieu có ai hiểu được ?
Nỗi lòng của mẹ em
Thử xa có ánh mắt
Luôn nhìn, từ hào em

Lo tiếng đàn du dương
Đang lên bài ca nào ?
Có một người phụ nữ
Đang âm thầm làm gì ?

Điêng xe chạy xi xi
Trên con đường về nhà
Những lời em muốn nói
Viết bao giờ mới hay ?

Dẫu thời gian có trôi
Đài ca đó vẫn chầu
Em vẫn luôn từ hào
Thì làm con của mẹ

Trường: THCS Võ Trường
Hoàn Lớp: 9/6

Họ tên: Lê Nguyễn Thảo Nhi

Đề bài: viết về người phụ nữ em yêu
Đài làm

Đánh cò cồng nắng cồng mưa
Mẹ tôi cồng cả bốn mùa gió sương

Em được sinh ra và lớn lên trong vòng tay của gia đình với tất cả mọi người đều yêu thương, bao bọc cho em và anh hai. Nhờ tình yêu và công lao nuôi dưỡng to lớn của mẹ đã giúp em và anh hai lớn khôn nên người. Tình yêu đó vẫn được em giữ mãi trong tim đến hết cuộc đời.

Hạnh phúc nhất của cuộc đời con là được làm con của mẹ, mẹ à! Mẹ là một người phụ nữ vì gia đình, một người mà con vô cùng ngưỡng mộ. Ngoài những việc dạy học vất vả ở trường thì tối về nhà mẹ lại xăm tay áo tiếp tục làm công việc lau dọn nhà cửa, nấu ăn cho cả gia đình. Mẹ à, chắc là mẹ đã mệt lắm rồi con thương mẹ lắm! Hôm nào đến tận khuya mẹ mới được ngủ là chuyện thật bình thường. Khi còn nhỏ, em luôn mong bản thân mau lớn để có thể đỡ dần công việc giúp mẹ, bây giờ con lớn rồi nên mẹ đã có thể nằm ngủ nghỉ sấm hần rồi. Mười bốn năm, một khoảng thời gian không quá dài cũng không quá ngắn nhưng đó là khoảng thời gian vô cùng tuyệt vời và hạnh phúc mà con được trải qua cùng mẹ và gia đình mình.

Thời gian cứ thế trôi qua, mẹ của con dần xuất hiện những cong tóc bạc trên mái tóc đen óng mượt còn em thì dần lớn và trưởng thành hơn. Trong đó tuổi dậy thì này khiến em trở nên dễ nóng nảy và vì còn là năm cuối cấp hai nên em cũng rất áp lực về việc học. Đôi lúc vì quá áp lực mà em không thể kiềm chế được lời nói của bản thân mà nói ra những điều nặng lời khiến mẹ buồn lòng. Những em thật may mắn khi mẹ luôn thấu hiểu và nhỏ nhẹ trấn an tinh thần của em. Những lúc đó mẹ như một người bạn cùng em kể ra những nỗi khổ mà cả hai đang phải chịu đựng, lắng nghe những tâm sự của con. Người luôn đồng viên em cũng chính là mẹ, nhờ có lời đồng viên ấy của mẹ mà điểm số của em cũng được cải thiện rất nhiều. Vì cả hai anh em của em mà mẹ đã phải hi sinh cả tuổi thanh xuân của mình để nuôi nấng và dạy dỗ hai chúng em. Cũng vì thế nên đôi bàn tay với làn da mịn màng trước kia của mẹ theo thời gian đã có nhiều nếp nhăn và không còn mịn màng nữa.

Với gương mặt dần xuất hiện những vết tàn nhang cùng đôi mắt thâm quầng luôn bả. Con cảm ơn mẹ! Mẹ đã vất vả vì gia đình nhiều rồi, mẹ của con thật vĩ đại!

Con mong con có thể làm được nhiều việc giúp mẹ hơn nữa. Tất cả thời gian sẽ ngừng trôi để mẹ có thể trẻ mãi và ở mãi bên em. Con viết những dòng này để muốn mẹ biết rằng:

Mẹ ơi! Con yêu mẹ nhiều lắm!

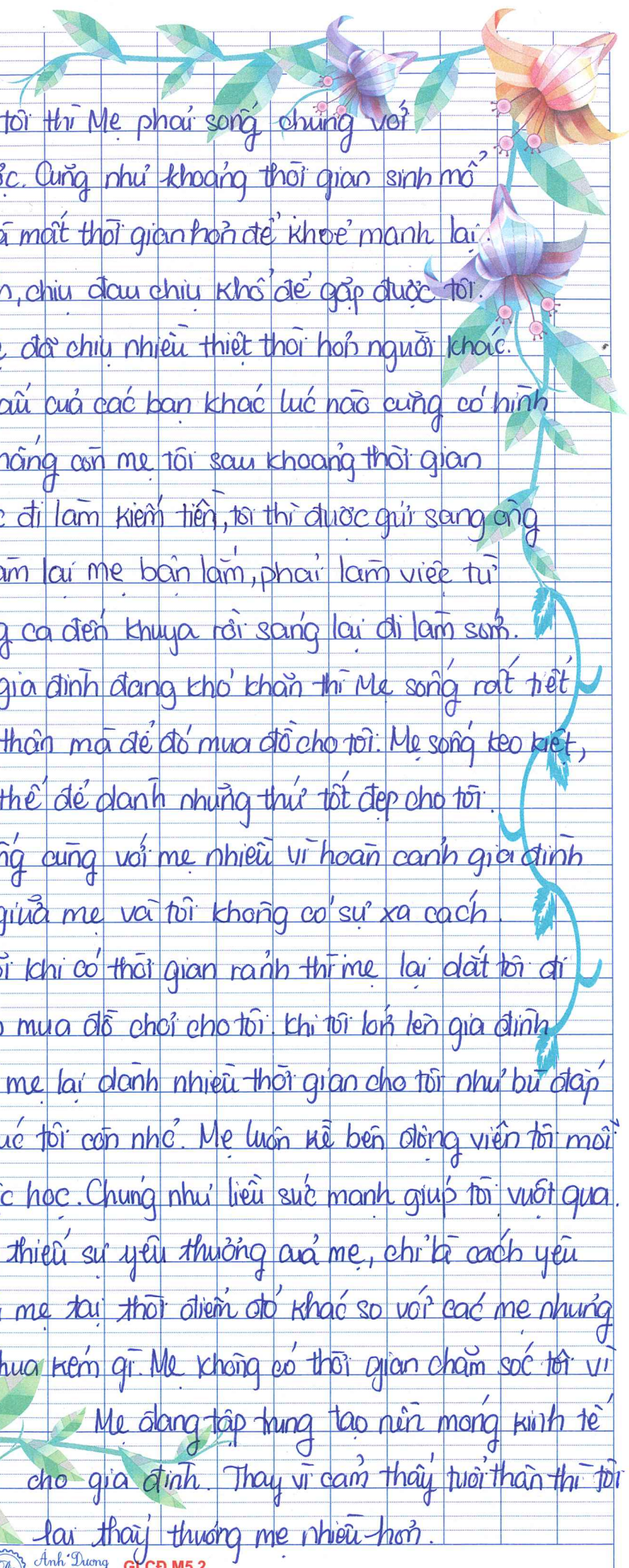
Trường THCS Võ Trường Toản
Nguyễn Lê Khánh An - Lớp 9/4

Đôi ai đếm được lá rừng
Đôi ai đếm được mây tầng trời cao
Đôi ai đếm được vì sao
Đôi ai đếm được công lao mẹ già

Trên đời này tồn tại rất nhiều kiểu yêu thương khác nhau và cũng được thể hiện bằng nhiều cách từ phức tạp đến giản đơn. Và đâu đó trong tim của mỗi người dù ít nhiều đều chứa đựng hình bóng của người phụ nữ với tình thương đặc biệt. Người đó có thể là bà, là mẹ, là vợ, ... Con với một cô bé 14 tuổi như tôi thì Mẹ là người đặc biệt quan trọng nhất. Bóng hình của Mẹ luôn dõi theo từng bước chân trên con đường trở thành người lớn của mình.

Để kể những điều tuyệt vời về Mẹ có lẽ nếu chỉ đọc qua bài này sẽ không lột tả hết được. Mẹ có dáng vẻ mảnh khảnh, tóc đen và đôi bàn tay với nhiều nếp nhăn do làm việc nhiều. Mẹ luôn xem tôi là niềm tự hào, là nguồn động lực lớn để Mẹ phấn đấu. Tình yêu của Mẹ sáng như trời sao lấp lánh trên bầu trời. Nhưng Mẹ lại không may mắn như các bà mẹ bỉm sữa khác. Đối với một người làm mẹ, sau chín tháng mười ngày mang vác trên mình một sinh linh thì mẹ phải trải qua những cơn đau sinh nở như hành xác mình. Khi vượt cạn thành công thì khoảnh khắc hạnh phúc nhất cuộc đời họ là được đa kẻ đẻ, má kẻ má với thiên thần bé nhỏ của họ. Lúc ấy niềm vui sướng khi gặp con lăn ắt nổi đầu sinh đẻ. Nhưng vì một sẽ lý do mà Mẹ phải chọn phương pháp gây mê sinh mổ.

Điều ấy có nghĩa là khi Mẹ có được tôi thì Mẹ phải sống chung với vết sẹo ở bụng và không lành lại được. Cũng như khoảng thời gian sinh mổ và hồi phục lúc nào cũng đau đớn và mất thời gian hơn để khỏe mạnh lại. Tất cả những điều ấy Mẹ đã hi sinh, chịu đau chịu khổ để gặp được tôi.

Khi tôi được sinh ra là tôi và mẹ đã chịu nhiều thiệt thòi hơn người khác. Bên cạnh đó, trong khung trời thế giới của các bạn khác lúc nào cũng có hình bóng mẹ kề bên chăm sóc, nuôi nấng con mẹ tôi sau khoảng thời gian nghỉ thai sản thì mẹ lại tiếp tục đi làm kiếm tiền, tôi thì được gửi sang ông bà. Khoảng thời gian đầu đi làm lại mẹ bận lắm, phải làm việc từ sáng đến tối có khi phải tăng ca đến khuya rồi sáng lại đi làm sớm.

Tôi ngưỡng mộ mẹ ở chỗ là khi gia đình đang khó khăn thì Mẹ sống rất tiết kiệm, không tiêu xài tiền cho bản thân mà để đó mua đồ cho tôi. Mẹ sống keo kiệt, ích kỷ với bản thân mình như thế để dành những thứ tốt đẹp cho tôi.

Tuy tuổi trẻ tôi không được sống cùng với mẹ nhiều vì hoàn cảnh gia đình nhưng tình cảm giữa mẹ và tôi không có sự xa cách.

Tuy mẹ rất bận nhưng mỗi khi có thời gian rảnh thì mẹ lại dắt tôi đi chơi, thường xuyên mua đồ chơi cho tôi. Khi tôi lớn lên gia đình có điều kiện hơn thì mẹ lại dành nhiều thời gian cho tôi như bù đắp lại khoảng trống lúc tôi còn nhỏ. Mẹ luôn kề bên động viên tôi mỗi

khi tôi có áp lực trong việc học. Chung như liều sức mạnh giúp tôi vượt qua.

Tôi không thiếu sự yêu thương của mẹ, chỉ là cách yêu thương của mẹ tại thời điểm đó khác so với các mẹ nhưng cũng không thua kém gì. Mẹ không có thời gian chăm sóc tôi vì

Mẹ đang tập trung tạo nên móng kinh tế cho gia đình. Thay vì cảm thấy tuổi thơ thì tôi lại thấy thương mẹ nhiều hơn.

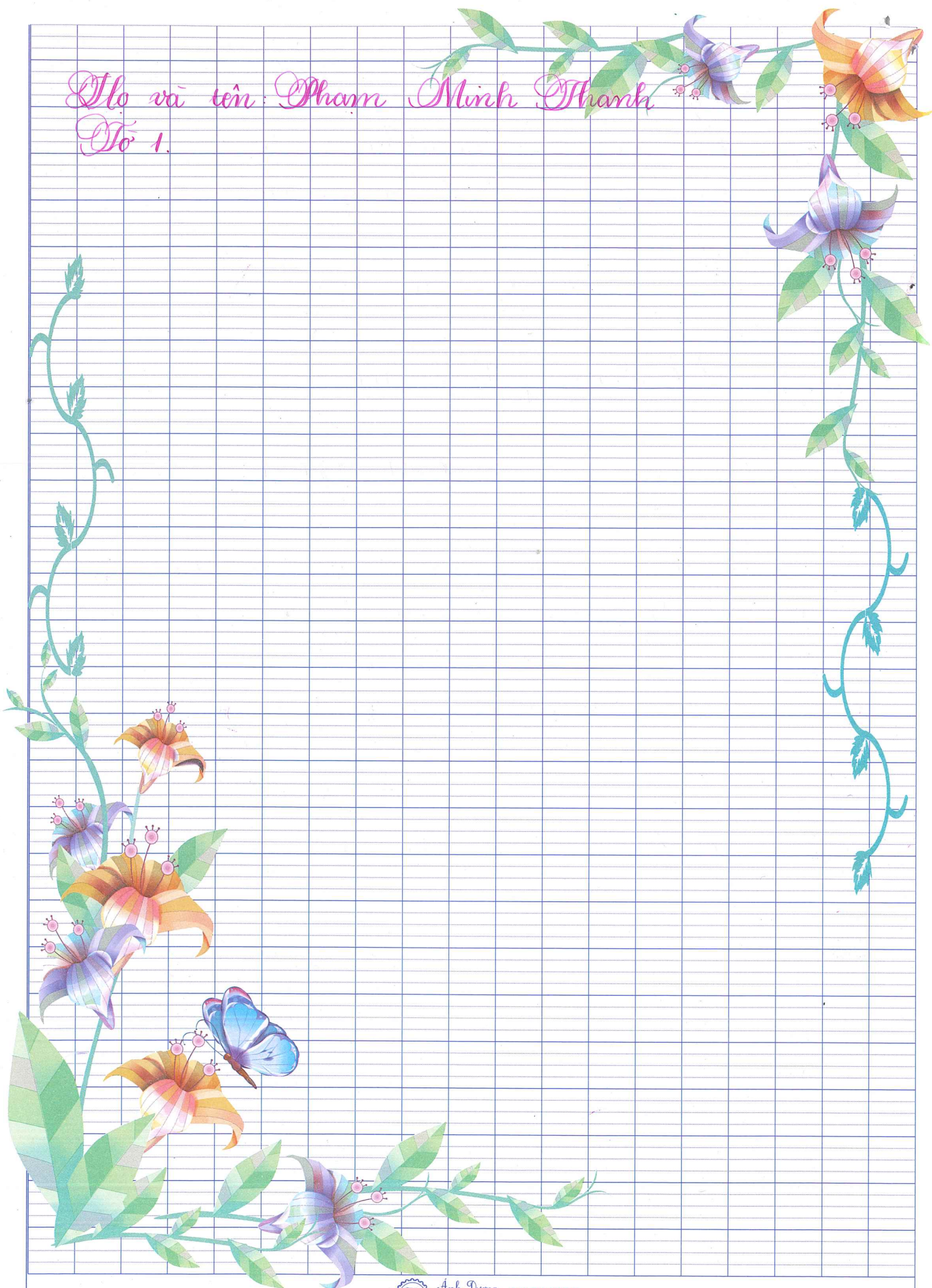

Cái thường Mẹ nhiều đến thế nhưng dường như trong suốt khoảng thời gian tôi lớn lên tôi chưa từng nói với mẹ rằng "Con yêu mẹ". Tuy nó chỉ là lời nói nhưng khi đứng trước mặt mẹ thì lại ngại ngùng và khó nói lắm sao. Mẹ là người luôn đưa ra những hướng giải quyết tốt nhất khi tôi gặp khó khăn. Và tất nhiên khi tôi đạt được thành tựu nào đó thì người đầu tiên tôi thông báo đến chính là Mẹ.

Mẹ đã dành cả thanh xuân đẹp nhất của đời con gái để đi làm kiếm tiền, xây dựng tổ ấm gia đình. Cho dù có gửi ngàn lời cảm ơn và yêu thương Mẹ đi chăng nữa cũng không biết sao cho đủ. Trong Một năm có nhiều ngày liên quan đến Mẹ nói chung và phụ nữ trên toàn thế giới nhằm tôn vinh sự hy sinh vô bờ bến của phái nữ. Nhân ngày này, 20/11 con chỉ biết chúc Mẹ luôn hạnh phúc, khỏe mạnh để cùng con lớn lên. Con sẽ luôn cố gắng học tập không ngừng nghỉ khi em ngồi trên ghế nhà trường để Mẹ không phải lo. Và cho đến khi con đi làm, con sẽ cố gắng sao cho 365 ngày trong năm ngày nào cũng là ngày của Mẹ. Bên cạnh đó cũng sẽ thực hiện những ước mơ thời trẻ của mẹ còn dang dở để mẹ không tiếc nuối và luôn tích cực, hạnh phúc.

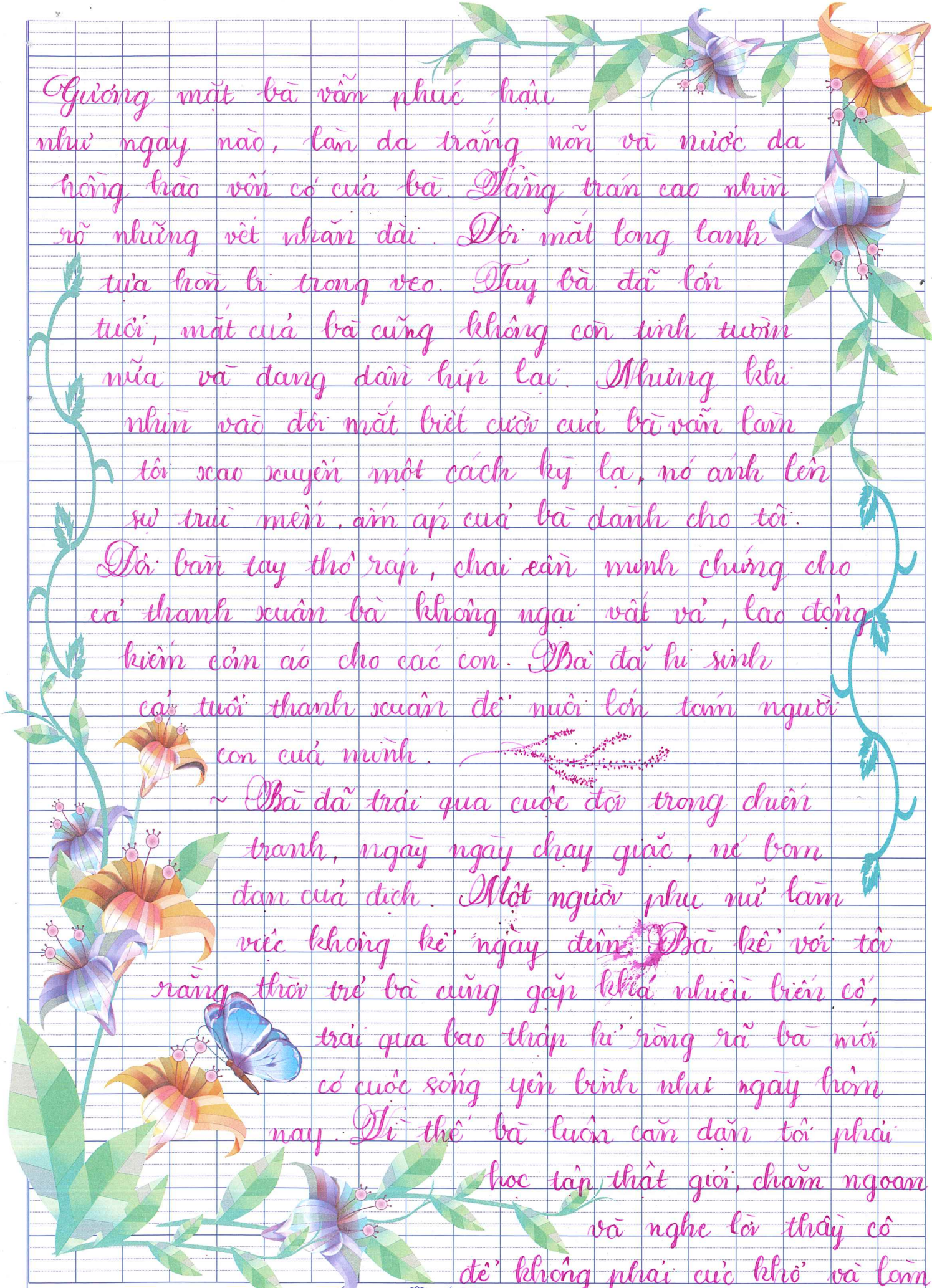
Độc và tên Phạm Minh Thành
Số 1.

Anh Duong
A.D co.,LTD

GLCĐ M5.2

www.chudep-anhduong.com.vn

Giương mặt bà vẫn phúc hậu
như ngày nào, làn da trắng nõn và nước da
hồng hào vẫn có của bà. Tầm trán cao nhìn
rõ những vết nhăn dài. Đôi mắt long lanh
tựa hòn bi trong veo. Tuy bà đã lớn
tuổi, mắt của bà cũng không còn tinh túm
mũa và đang dần hẹp lại. Nhưng khi
nhìn vào đôi mắt biết cười của bà vẫn làm
tôi xao xuyến một cách kỳ lạ, nó ánh lên
sự tươi cười, ấm áp của bà dành cho tôi.

Đôi bàn tay thô ráp, chai sần mình chứng cho
cả thanh xuân bà không ngại vất vả, lao động
kiếm cơm áo cho các con. Bà đã hi sinh
cả tuổi thanh xuân để nuôi lớn tám người
con của mình.

Bà đã trải qua cuộc đời trong chiến
tranh, ngày ngày chạy giặc, né bom
đạn của địch. Một người phụ nữ làm
việc không hề ngày đêm. Bà kể với tôi
rằng thời trẻ bà cũng gặp khá nhiều biến cố,
trải qua bao thập kỷ ròng rã bà mới
có cuộc sống yên bình như ngày hôm
nay. Vì thế bà luôn căn dặn tôi phải
học tập thật giỏi, chăm ngoan
và nghe lời thầy cô
để không phải cuộc đời và làm

Họ và tên: Phạm Minh Thành
Số 2

Anh Duong
A.D CO., LTD

GLCĐ M5.2

www.chudep-anhduong.com.vn

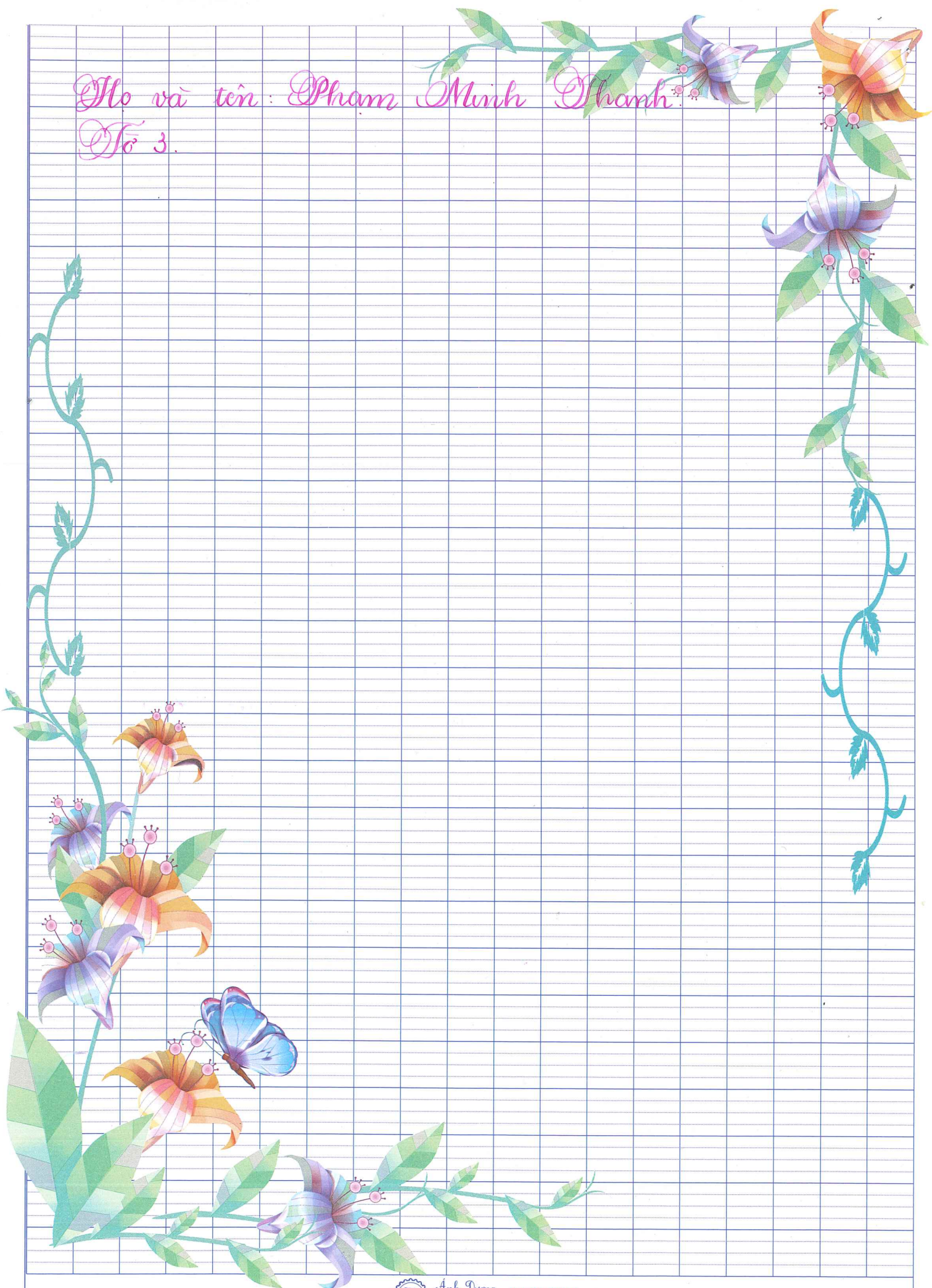

vui lòng bà mẹ. Bà tôi còn nói rằng
ngay còn trẻ bà thương anh chị em của
bà tôi lắm, bà lo lắng cho từng đứa một
trong nhà. Bà tôi còn nói ngay xưa bà rất
sinh đẹp và diu dáng, cho đến bây giờ vẫn vậy.
Bà đẹp một cách giản dị, mộc mạc, ní toát
lên một cách nhẹ nhàng, không lông lẩy, không
xa hoa.

~ Tôi có rất nhiều kỉ niệm với bà, bà lúc nào cũng
quan tâm đến tôi. Sáng sớm, bà luôn là người gọi
tôi dậy đi học, tiếng gọi trui mến của bà khiến tôi
tỉnh dậy ngay. Bà luôn quan tâm tôi hết mực,
nhưng không nuông chiều. Luôn bảo vệ và can
ngăn cái xấu trong gia đình. Nhiều lúc, bà như
vi thần bảo hộ của tôi, bà như nữ siêu anh
hùng trong nhà. Tôi cảm thấy may mắn vì
được sống trong vòng tay bao la tình thương
của bà. Bà có giọng hát ngọt ngào và
diu dáng lắm. Bà hay hát những câu
hò, những câu hát ru đứa em vào giấc
ngủ say nồng. Đã bao lần bà đã
đưa tôi vào thế giới khác, một
thế giới có tích đầy muôn
màu. Với bao la nắng tiên,
chị Hằng,...

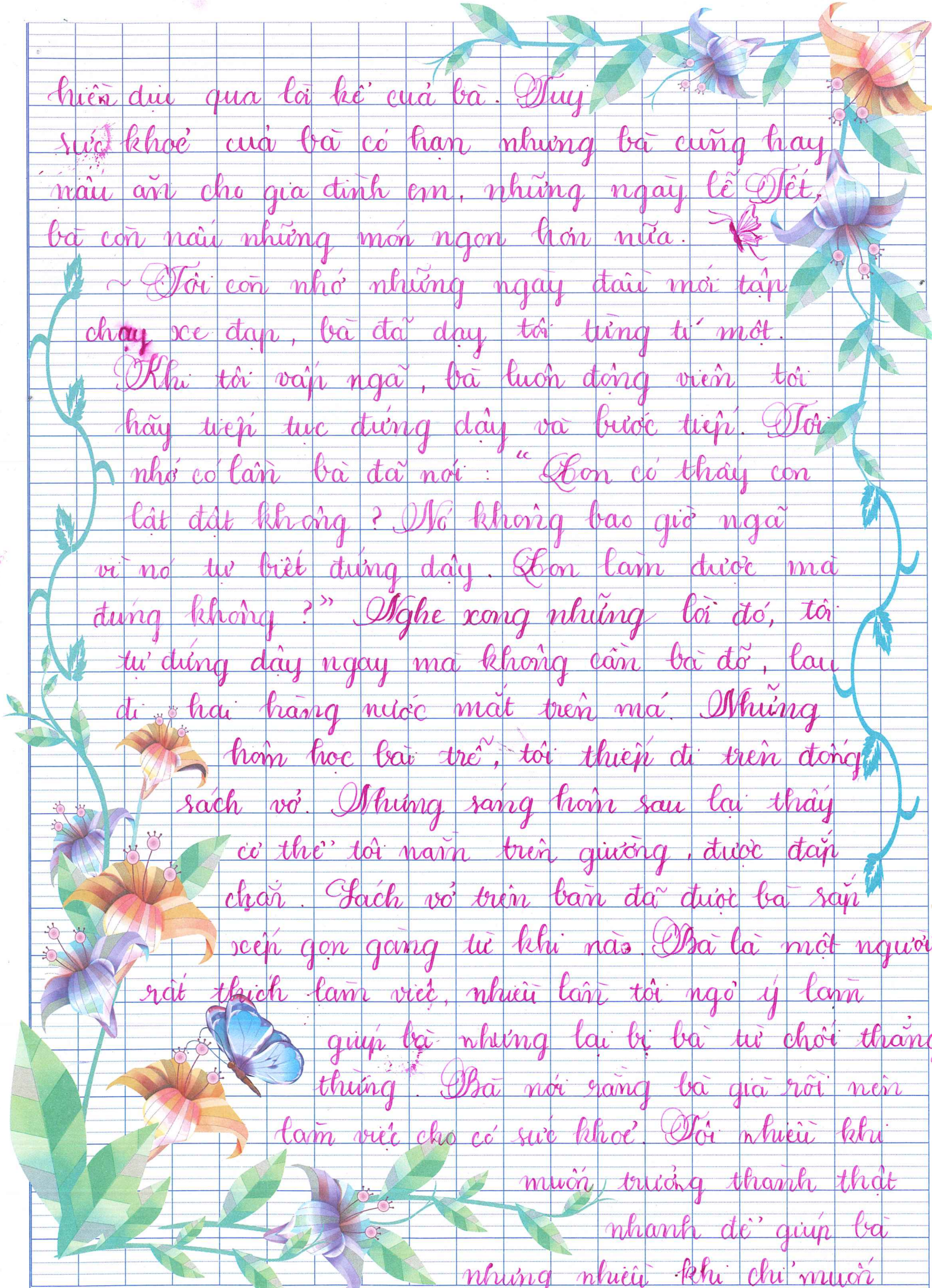
Mô và tên: Phạm Minh Thành
Số 3.

Anh Duong
AD CO., LTD

GLCD M5.2

www.chudep-anhduong.com.vn

hiền dịu qua lời kể của bà. Tuy sức khỏe của bà có hạn nhưng bà cũng hay nấu ăn cho gia đình em, những ngày lễ Tết, bà còn nấu những món ngon hơn nữa.

Tôi còn nhớ những ngày đầu mới tập chạy xe đạp, bà đã dạy tôi từng tí một.

Khi tôi vấp ngã, bà luôn đứng viên tôi hãy tiếp tục đứng dậy và bước tiếp. Tôi nhớ có lần bà đã nói: "Con có thấy con lật đật không? Nó không bao giờ ngã vì nó tự biết đứng dậy. Con làm được mà đứng không?" Nghe xong những lời đó, tôi tự đứng dậy ngay mà không cần bà đỡ, lau đi hai hàng nước mắt trên má. Những hôm học bài trễ, tôi thiếp đi trên đồng sách vở. Những sáng hôm sau lại thấy cơ thể tôi nằm trên giường, được đắp chăn. Sách vở trên bàn đã được bà sắp xếp gọn gàng từ khi nào. Bà là một người rất thích làm việc, nhiều lần tôi cố ý làm giúp bà nhưng lại bị bà từ chối thẳng thừng. Bà nói rằng bà già rồi nên làm việc cho có sức khỏe. Tôi nhiều khi muốn trưởng thành thật nhanh để giúp bà nhưng nhiều khi chiu muốn

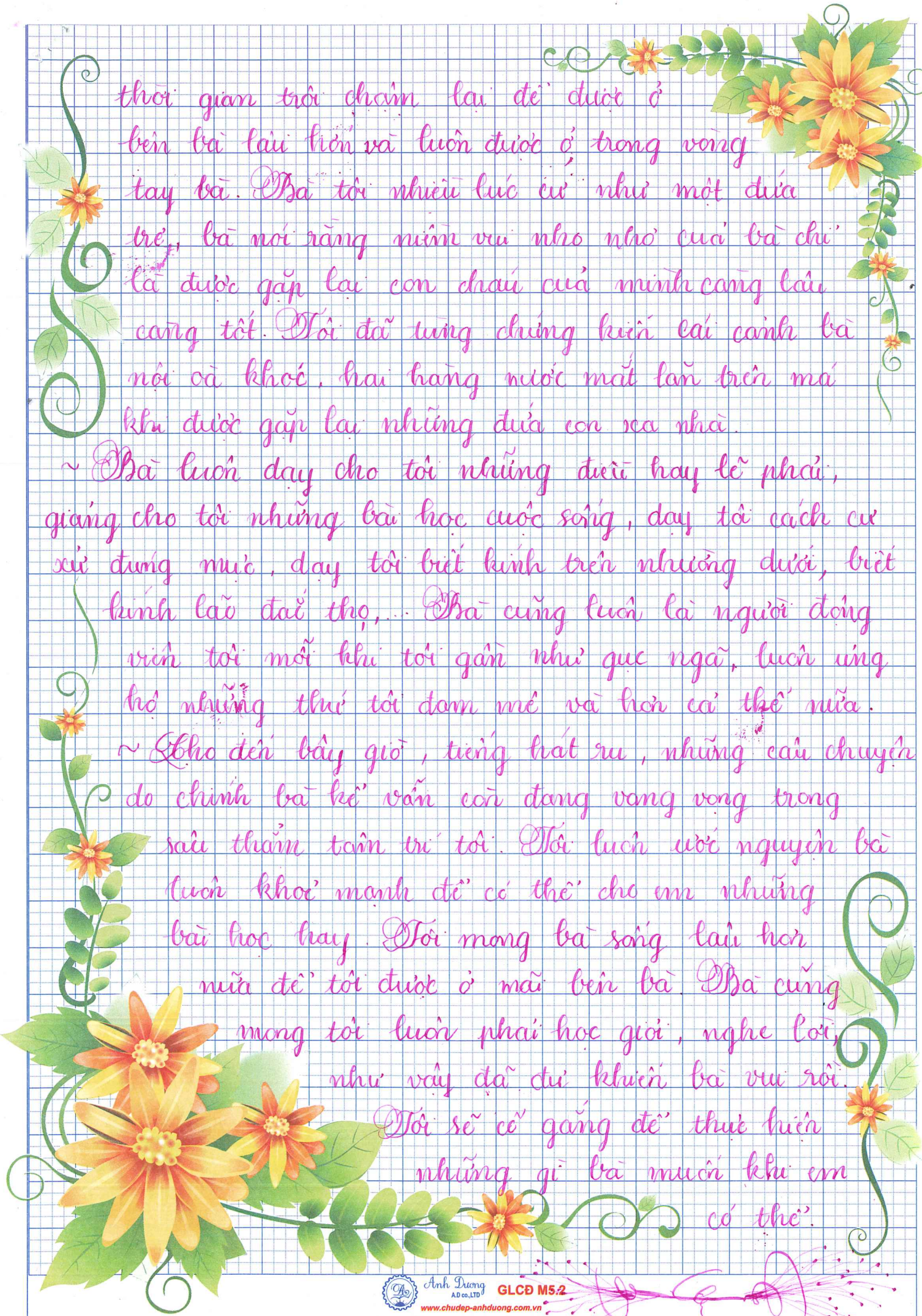
Họ và tên: Phạm Minh Thành
Số 4.

Anh Dương
AD CO., LTD

GLCĐ M5.2

www.chudep-anhduong.com.vn

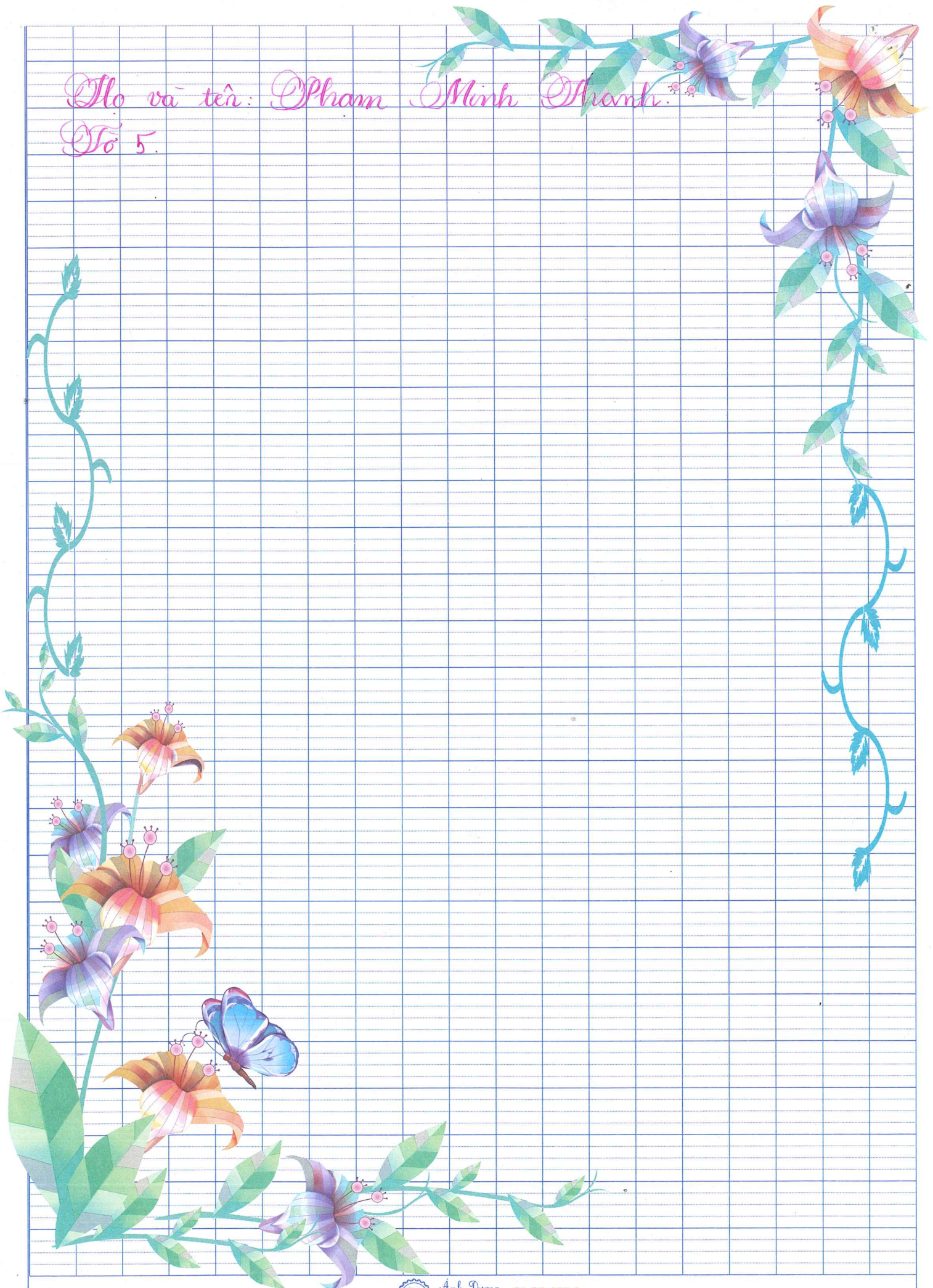
thời gian trôi chậm lại để được ở
bên bà lâu hơn và luôn được ở trong vòng
tay bà. Bà tôi nhiều lúc cứ như một đứa
trẻ, bà nói rằng niềm vui nhỏ nhỏ của bà chỉ
là được gặp lại con cháu của mình càng lâu
càng tốt. Tôi đã từng chứng kiến cái cảnh bà
nói cười khóc, hai hàng nước mắt lăn trên má
khi được gặp lại những đứa con xa nhà.

~ Bà luôn dạy cho tôi những điều hay lẽ phải,
giảng cho tôi những bài học cuộc sống, dạy tôi cách cư
xử đúng mực, dạy tôi biết kính trên nhường dưới, biết
kính lão đả thọ, ... Bà cũng luôn là người đồng
vui tôi mỗi khi tôi giận như cục gà, luôn ủng
hò những thứ tôi đam mê và hơn cả thế nữa.

~ Cho đến bây giờ, tiếng hát ru, những câu chuyện
do chính bà kể vẫn còn đang vang vọng trong
sâu thẳm tâm trí tôi. Tôi luôn ước nguyện bà
luôn khỏe mạnh để có thể cho em những
bài học hay. Tôi mong bà sống lâu hơn
nữa để tôi được ở mãi bên bà. Bà cũng
mong tôi luôn phải học giỏi, nghe lời,
như vậy đã đủ khiến bà vui rồi.

Tôi sẽ cố gắng để thực hiện
những gì bà muốn khi em
có thể.

Họ và tên: Phạm Minh Mạnh.
Số 5.

Anh Duong
A.D co., LTD

GLCĐ M5.2

www.chudep-anhduong.com.vn

ƯỚC MƠ CỦA MẸ

Khi thời son trẻ
Vui vẽ bạn bè
Mẹ từng ao ước
Nào nước da xinh.

Những cuộc hành trình
Bao miền đất mới
Nẻo đường đi tới
Có gia đình mình.

Rồi mẹ có bé
Mẹ ấm mẹ bông
Giờ đã có chồng
Mẹ không còn trẻ.

Nhưng điều vui vẽ
Đều hướng về con
Con ngủ giấc tròn
Niềm vui của mẹ.

Ước mơ của mẹ
Gửi gắm vào con
Như vàng trắng non
Hồn nhiên tươi mới.

Phạm Quỳnh Anh - 7/9

ME

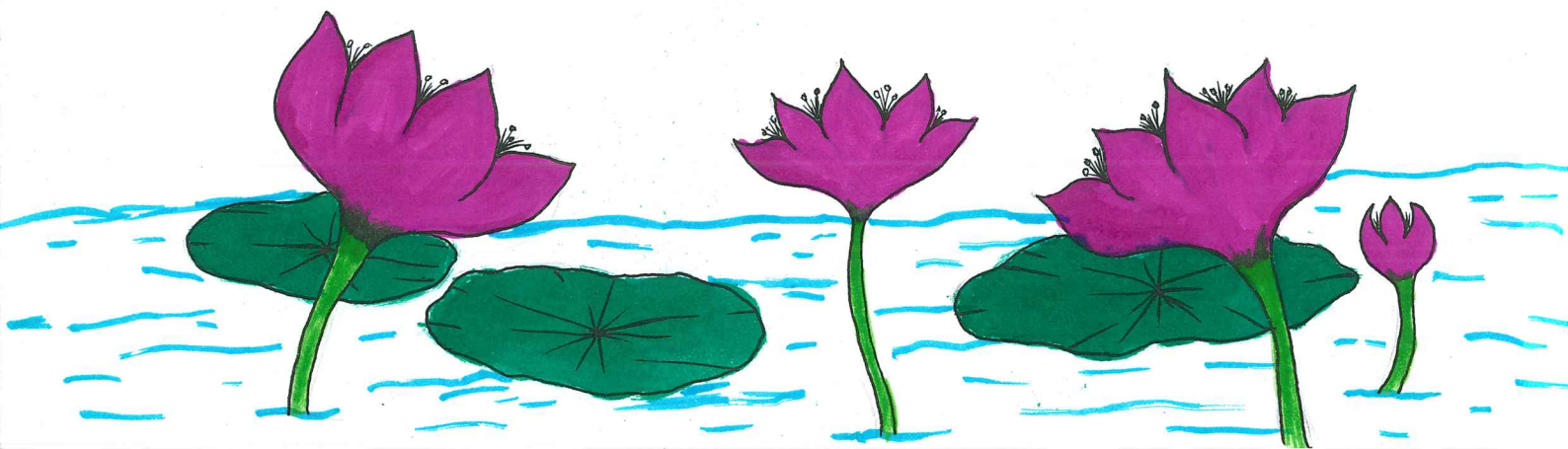
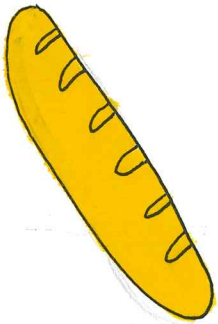
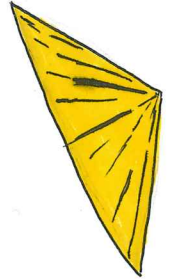
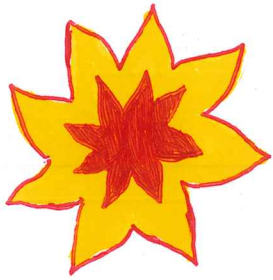
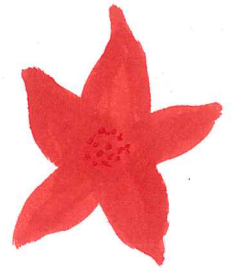
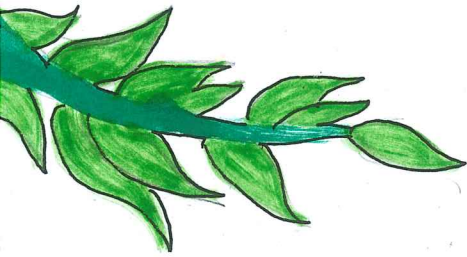
(IV)

Tình mẹ như biển cả
Một khoảng trời bao la
Mẹ ơi, năm tháng qua
Lòng con đầy thương nhớ

Khi trở về tuổi thơ
Dời mẹ đầy trắc trở
Mắt nhìn sea ngóng chờ
Phố quen vắng bóng mẹ

Từ khi con còn bé
Lời ru mẹ khe khẽ
Con chỉ muốn nằm nghe
Câu chuyện mà mẹ kể

Mẹ như trời nắng sớm
Ấm áp cả gia đình
Mẹ như bình minh mai
Luôn muốn mãi bên cạnh

NGƯỜI PHỤ NỮ EM YÊU

Phùng Ngọc Diệp lớp 7.2

Trên thế giới này có hơn 7 tỷ người nhưng người mà tôi yêu quý nhất, người mà luôn quan tâm chăm sóc tôi, luôn giúp đỡ tôi trong học tập đó chính là mẹ tôi.

Mẹ tôi là một người rất yêu thương và quan tâm con cái. Năm nay mẹ đã ngoài 40 tuổi. Làn da của mẹ đã xuất hiện nhiều nếp nhăn nhưng nước da mẹ hồng hào với dáng người mảnh mai rất đẹp. Mẹ có một khuôn mặt trái xoan, đôi mắt của mẹ đen huyền long lanh. Mẹ tôi làm nghề Kế toán, mặc dù công việc rất bận nhưng mẹ luôn là người quan tâm đến tôi và gia đình. Mẹ thường dành thời gian cho gia đình vào cuối tuần để nấu cơm và dạy bảo con cái.

Vào một sáng chủ nhật, tôi có xảy ra mâu thuẫn với mẹ. Mẹ tôi bảo tôi phải dọn phòng của mình. Vì phòng tôi rất bừa bộn và dơ. Nhưng tôi đã không nghe lời mẹ và không chịu dọn phòng. Mẹ tôi không hài lòng về tôi vì tôi đã không nghe lời mẹ. Ngay lúc đó theo phản xạ tự nhiên, tôi buộc miệng nói với mẹ là “tôi đang bận khi nào rảnh tôi sẽ dọn”. Thật sự lúc đó tôi không bận công việc gì, tuy nhiên tôi không hiểu tại sao tôi lại nói với mẹ như vậy. Sau đó mẹ tôi bất lực và đã không nói gì nữa và để tôi ngồi suy nghĩ lại hành động của mình.

Sau khi đã bình tĩnh và nghe lời giải thích của mẹ tôi đã nhận ra lỗi của mình và xin lỗi mẹ. Sau mọi chuyện vẫn là mẹ, người kiên nhẫn ngồi lại cùng tôi phân tích và nói cho tôi biết đúng sai về những hành động ngang bướng của tôi. Sau đó, mẹ đã cùng tôi dọn dẹp lại phòng của tôi và nó đã trở nên sạch sẽ gọn gàng hơn. Trong gia đình tôi, tôi nhận thấy mẹ tôi là người luôn quan tâm đến tôi ngay cả những lúc tôi không ngoan. Mẹ tôi luôn là người dành những điều tốt nhất cho tôi. Tôi sẽ luôn tự nhắc nhở mình phải quan tâm chăm sóc mẹ mình nhiều hơn nữa.

Vì trong chúng ta ai cũng được sống một lần trong đời nên đừng làm mẹ buồn. Chúng ta phải luôn yêu thương và quan tâm đến mẹ của mình nhiều hơn để tình mẫu tử sẽ luôn được gắn kết càng ngày càng tốt đẹp hơn.

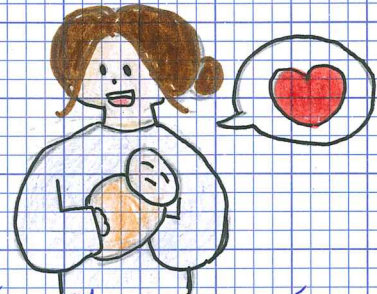
Trường: THCS Võ Trường Toản

Họ và tên: Trương Ngọc Khánh Thy

Lớp: 6/4

BÀI DỰ THI VIẾT VỀ NGƯỜI PHỤ NỮ EM YÊU

Bài Làm

Người ta có câu: "Lên non mới biết non cao. Người con mới biết công lao mẹ hiền." Chắc hẳn ai trong chúng ta cũng có người phụ nữ mà ta yêu nhất. Em cũng thế, em cũng có người phụ nữ mà em yêu nhất. Người đó chính là người mẹ, người phụ nữ trong gia đình luôn chăm sóc, bảo vệ và giúp đỡ em.

Đối với mẹ thì em luôn có rất nhiều kỉ niệm, vui cũng có mà buồn cũng có, mà kỉ niệm em nhớ nhất là vào tháng hè năm học. Lúc ấy, em chưa bước vào ngôi trường cấp hai này. Vào đầu tháng hè, mẹ cho em đi xem phim và đi chơi đủ mọi nơi hết, em rất vui vì em xem nó như một phần thưởng cho một năm học. Mà nhắc mới nhớ, em cảm thấy tiếc tởm thật kì lạ vì ít khi cho em đi chơi nhiều đến vậy. Em băn khoăn suy nghĩ một hồi, rồi bỗng mẹ lại hỏi em: "Con ơi cuối tuần này, nhà mình đi ăn đêm cưới ở Hùng Sơn nha!" Em liền hỏi lại ngay: "Đây mình đi bằng xe khách như mọi khi à?" Mẹ em nói: "Không đâu con mình sẽ đi bằng tàu ngầm con à" Em thấy vừa thắc mắc tại sao mình không đi như

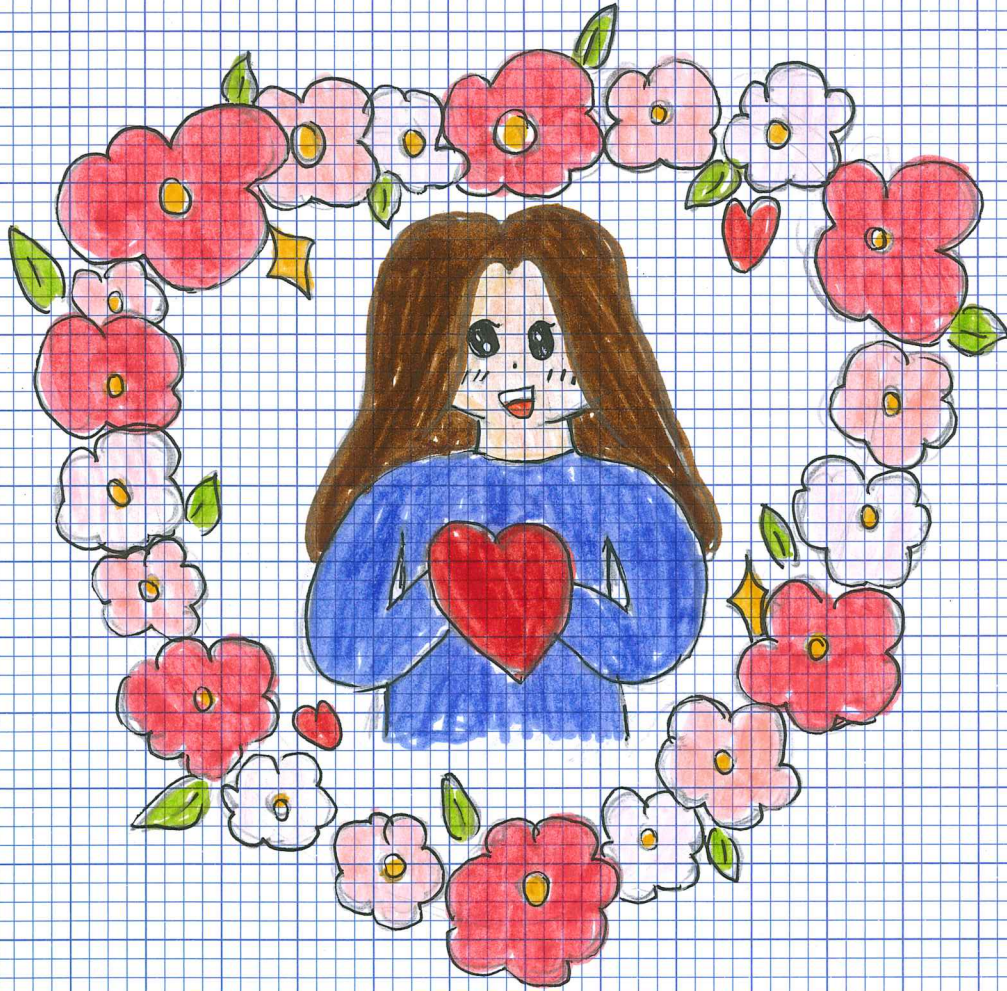
mọi khi thì lại vừa rất vui vì được đi tàu ngầm
lần đầu. Đến ngày xuất phát em vừa phân
khởi mà cũng vừa lo lắng. Khi đã lên lên
tàu thì mẹ và em lên tàu trước còn ba em thì lên sau.
Giấc cái là chỉ có em với mẹ là ngồi chung còn ba
thì phải ngồi ghế khác cách đó không xa lắm. Lúc
ấy, em hỏi mẹ đủ thứ cái hết, khiến mẹ cũng
phải mệt mỏi vì các câu hỏi của em luôn, rồi
mẹ cũng phải trả lời từng câu hỏi
của em thật ra. Sau đó, mẹ kể cho
em về chuyện lúc còn nhỏ của mẹ. Em
thấy rất hào hứng vì khi mẹ
kể chuyện hồi bé của mẹ nhiều đến vậy.

Đôi lúc, trên đường đi học về, hay đi tàu về thì mẹ mới kể thời
những nó không bằng khoảng thời gian này. Sau khi mẹ kể
xong thì em thấy rất ngưỡng mộ vì hồi xưa không có nhiều
thiết bị như bây giờ mà mẹ vẫn có rất nhiều trò chơi, nhiều
khi nó còn vui hơn các trò chơi điện tử nữa. Một lúc sau thì
em đã bị say sóng lúc ấy em ới rất nhiều mẹ em phải chần
an em, lúc ấy em ngỡ như đang mơ vậy vì bình
thường mẹ không quan tâm em nhiều đến vậy.

Bây giờ em mới nhận ra là mẹ luôn
quan tâm em hết mực vậy mà em đã nghĩ
sai nhiều về mẹ như vậy. Sau ngày hôm
đó lòng em như nở hoa vậy.

Em cảm thấy đó chính là một kỉ
niệm đáng nhớ của em. Mà em cũng đã thay
đổi cách nhìn khác về mẹ. Em mong rằng ngày
nào cũng được mẹ quan tâm như vậy. Con yêu mẹ ♡♡

Nữ anh hùng của cuộc đời em

Mẹ tôi vai tóc bạc phơ

Lưng còng như thể bản đồ Việt Nam

Bước đi tử ái Nam Quan

Vượt đường vào đến rừng tràm Cà Mau

Chiến tranh bốn cuộc nát nhà

Vai mẹ gánh cả cho đau tuổi đời.

(Mẹ-Lý Đồng)

Người trực tiếp trao sự sống cho em, là người mà đã mang nặng chín tháng mười ngày, lại phải chịu sự đớn đau khi sinh em ra. Không ai khác, đó chính là mẹ của em. và mẹ là ý nghĩa lớn nhất của cuộc đời em.

Ai cũng tự hào về vẻ đẹp quý phái, sang trọng của mẹ họ. Nhưng còn em, em luôn tự hào về vẻ đẹp giản dị, mộc mạc của mẹ em. Cũng như bao người mẹ khác, mẹ em cũng phải chăm lo cho gia đình, chăm lo từng giấc ngủ từng bữa cơm cho ba chị em em. Mặc dù mẹ em không có mắt hai mí hày là mắt bồ câu to tròn, và cuối đuôi mắt đã xuất hiện đường chân chim. Dấu hiệu của người mẹ của em đã già đi. Khuôn mặt cũng bình thường như bao người phụ nữ bình thường khác nhưng đối với em khuôn mặt ấy lại mang cho em một cảm giác thật ấm áp đến kì lạ. Mái tóc dài ngang lưng thường được búi gọn bằng một chiếc kẹp còng để thuận tiện cho công việc của mẹ em.

Người mẹ của em không thể nói ra những lời yêu thương ngọt ngào. Nhưng mẹ lại thể hiện nó ra bằng hành động. Không biết mẹ đã nói những lời yêu thương cho em lần nào chưa? nhưng theo em thì chỉ có vài lần khi em còn nhỏ. Nhưng em chắc chắn rằng là mẹ rất yêu thương em. Mẹ không nói yêu thương, nhưng mọi đồ ăn ngon hoặc có thứ gì tốt mà em sử dụng được thì mẹ em đều cho em hết. Không nói thương em, nhưng khi em ngã, mẹ vừa mắng vừa xót chữa trị vết thương cho em. Nhiều lúc mẹ em mệt nhưng lại không nói để em phụ giúp mẹ. Mẹ biết rằng, chỉ có học con cái mới có thể nên người, mới có thể có tương lai. Chưa lần nào mẹ phàn nàn về chi phí học của em. những lời mắng mỏ của mẹ đều là muốn cho mẹ tốt hơn cho em vào tương lai. Nhưng những hành động yêu thương còn nhiều hơn thế nữa.

Yêu lắm đôi bàn tay của mẹ! Mặc dù đôi bàn tay ấy không được mềm mại, thon gọn như những người giáo viên mà lại chai sạm vì những công việc, phải tiếp xúc với bàn phím máy tính lâu dài. Có những lớp da đã bong ra từng mảng nhỏ, chẳng ưa nhìn chút nào nhưng khi nghĩ đến việc

mẹ phải làm lụng vất vả thì lại cảm thấy xót hơn .Khi nắm tay mẹ mặc dù không được mềm mại nhưng lại có cảm giác rất ấm áp.Đôi bàn tay đã nuôi em từ nhỏ đến hiện tại. Đôi bàn tay đã nấu cho em những món ngon , có lẽ những thứ đắt tiền bên ngoài kia cũng không sánh bằng.Đôi bàn tay ấy đã đắp chăn cho em mỗi tối. Khi đặt bàn tay của mẹ lên má em thì lại có cảm giác yên bình đến nỗi không thể diễn tả qua lời nói .

Có lẽ, chỉ có tình yêu thương của mẹ là liều thuốc chữa lành tốt nhất cho em trong cuộc đời này.Em luôn tự hào về người mẹ yêu quý của em.Mẹ là ngọn hải đăng soi sáng cho con đường tương lai của em . em hứa sẽ không làm phiền lòng.

Họ và tên : Lưu Lê Nguyệt Hà

Lớp : 6/10

Đề bài : Viết về người phụ nữ em yêu

Bài làm

Lòng mẹ bao la như biển Thái bình dạt dào
 Tình mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào

Lời mẹ êm ái như đồng lúa chiều ru rạo

Tiếng ru bên thềm trăng tà soi bóng mẹ yêu.

Đó là những câu hát tha thiết trong ca khúc Lòng Mẹ khiến cho em phải xao xuyến không thôi. Trên thế gian này, không có một ai tốt hơn mẹ cả. Mẹ là một người tần tảo sớm hôm, cũng là người dành trọn cho em nhiều tình yêu thương lớn lao nhất.

Mẹ không phải là bác sĩ, cô giáo hay kĩ sư, mẹ chỉ là một nhân viên kế toán bình thường. Mẹ có thân hình thon thả. Trên gương mặt mẹ có vài nếp nhăn theo thời gian. Đôi mắt mẹ đen láy, thể hiện sự thông minh và sắc sảo. Đôi mắt ấy dường như biết cười, biết động viên mẹ và khích lệ em học tập chăm chỉ hơn. Mặc dù mẹ luôn vất vả làm việc, nhưng lúc nào mẹ cũng vui vẻ, ấm áp. Bàn tay của mẹ luôn nấu cho em những món ngon hoặc là may vá thú bông của em. Sáng nào mẹ cũng dậy sớm giặt quần áo và chuẩn bị đồ ăn sáng cho cả nhà. Những

lúc em bị bệnh, mẹ cũng là người
gần gũi chăm sóc em. Những lúc ấy em lại
càng thương yêu mẹ y hơn. Mặc dù mẹ rất bận
nhưng tối nào mẹ cũng dạy em học bài. Khi em
làm sai hay bị điểm kém mẹ chỉ nhắc nhở, động viên
để lần sau em cố gắng hơn.

Trong trái tim em, mẹ là người tuyệt vời nhất.
Em yêu mẹ biết bao, em thầm hứa luôn cố gắng chăm
nguyên và học tốt để đền đáp công ơn lớn lao của mẹ.

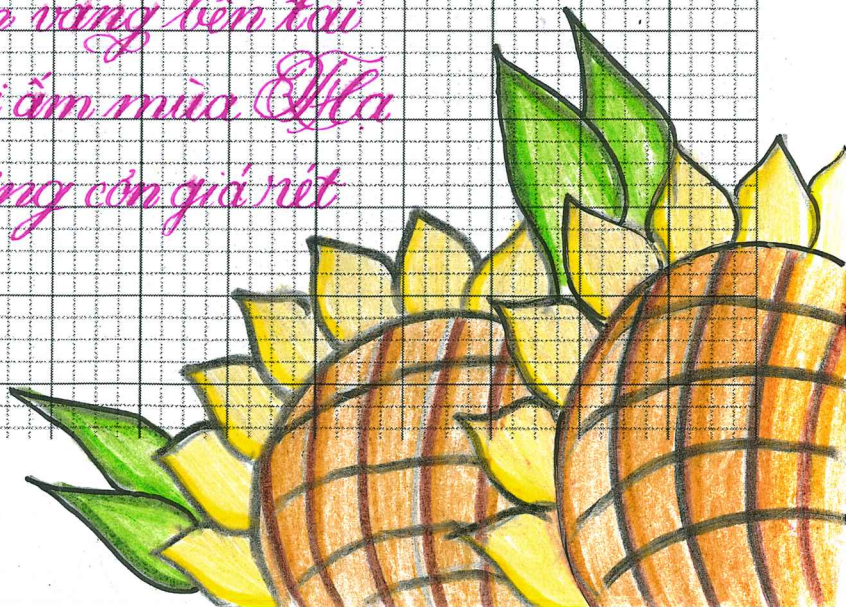
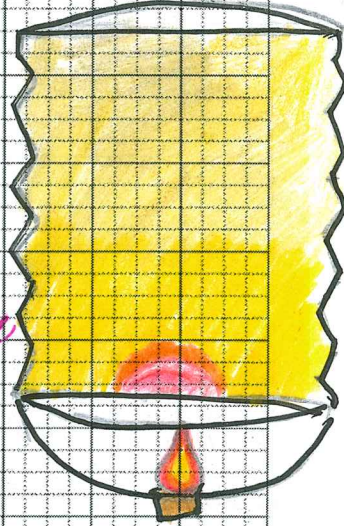
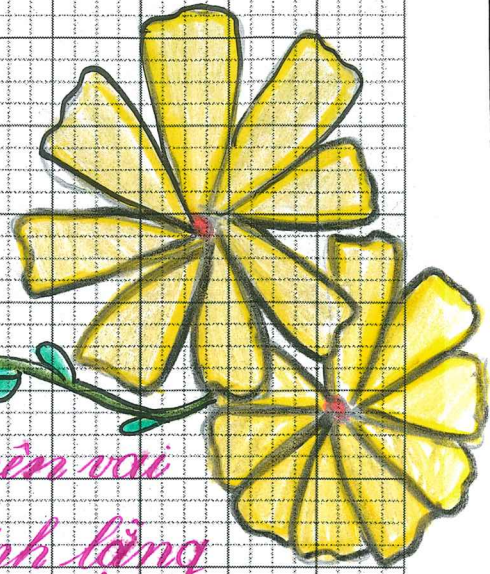
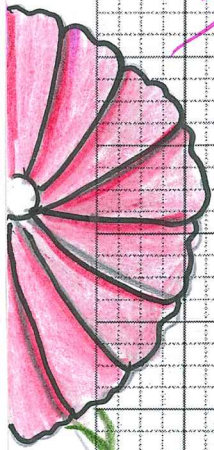
BÀI VIẾT VỀ NGƯỜI PHỤ NỮ EM YÊU

Thương mẹ

Những ngày giông tố nắng trên vai
Giữa đồng ruộng quê nghe tình làng
Thân mẹ lặn lội bên bờ vắng
Tay chân thoăn thoắt, thân rã rời

Năm tháng cứ trôi dần khuất lờ
Những sao mẹ chẳng như lúc đầu
Cổ gầy năm nào thả hồn trôi
Way chi toàn lo toàn bận bề

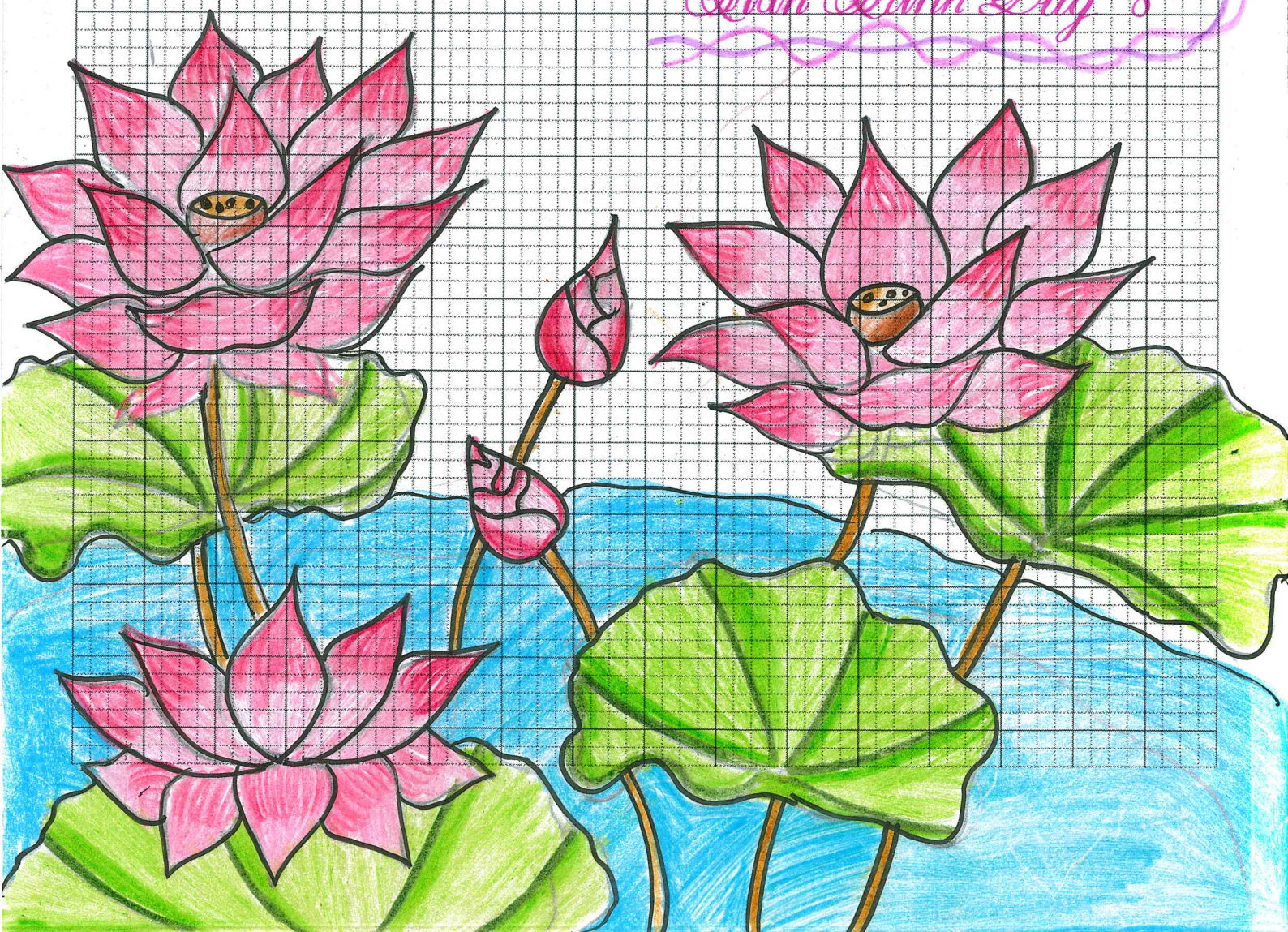
Những ngày đông ời sao giá rét
Lời mẹ hát vòm vàng bên tai
Lời ru mang hơi ấm mùa hè
Xuối tan đi tiếng còi giá rét

Thư hoa tươi thắm tựa sắc Xuân
Thưng hoa rồi cũng dần lưu tàn
Ơn mẹ một đời nuôi con lớn
Dời núi lặn biển cũng không hờn

Thường mẹ vất vả qua năm tháng
Thưng sao mẹ chẳng than một lời
Thường mẹ con chẳng thể tả nỗi
Lũ vòng tay mẹ chẳng buông lời

Trần Minh Duy 8³

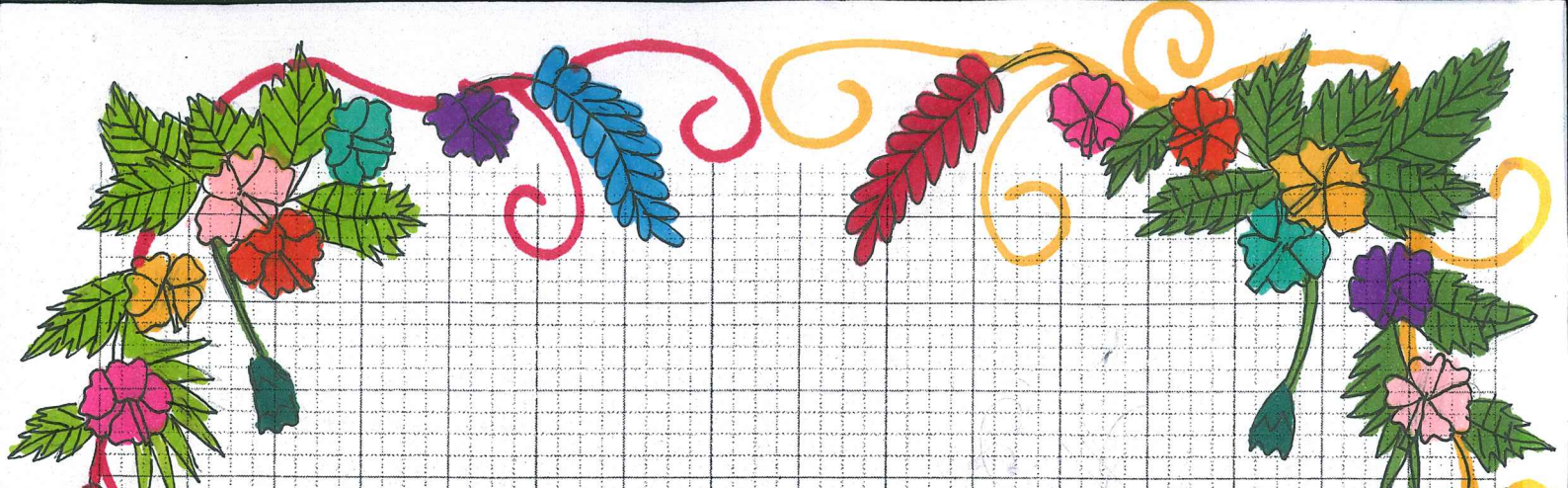

Quả thi Việt về người phụ nữ em yêu

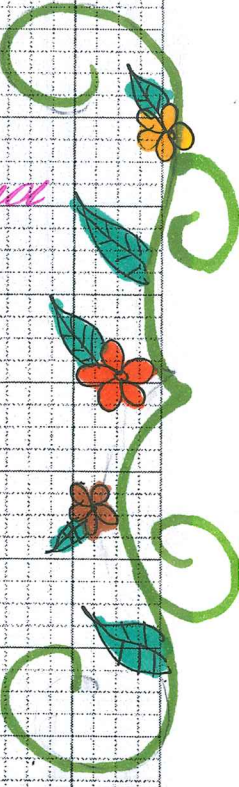
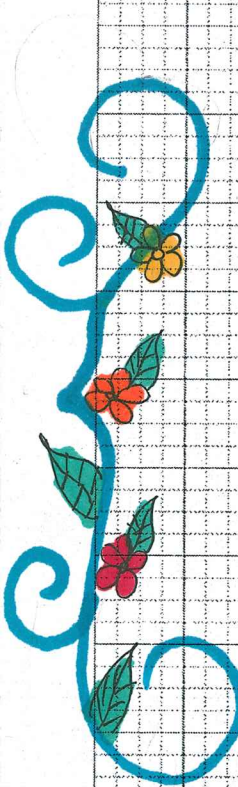
Giống em

Giống cô một đóa hoa hồng
Giống cô với cái tâm hồn bình yên
Em có duyên đó sớm chiều
Đến tận chỉ đây em nhiều điều hay

Đến lớp giảng dạy hồng dạy
Đến cô chọn chữ dạy chữ yêu thương
Đến đôi thướt tha đến trường
Giáo viên tri thức làm gương bao giờ

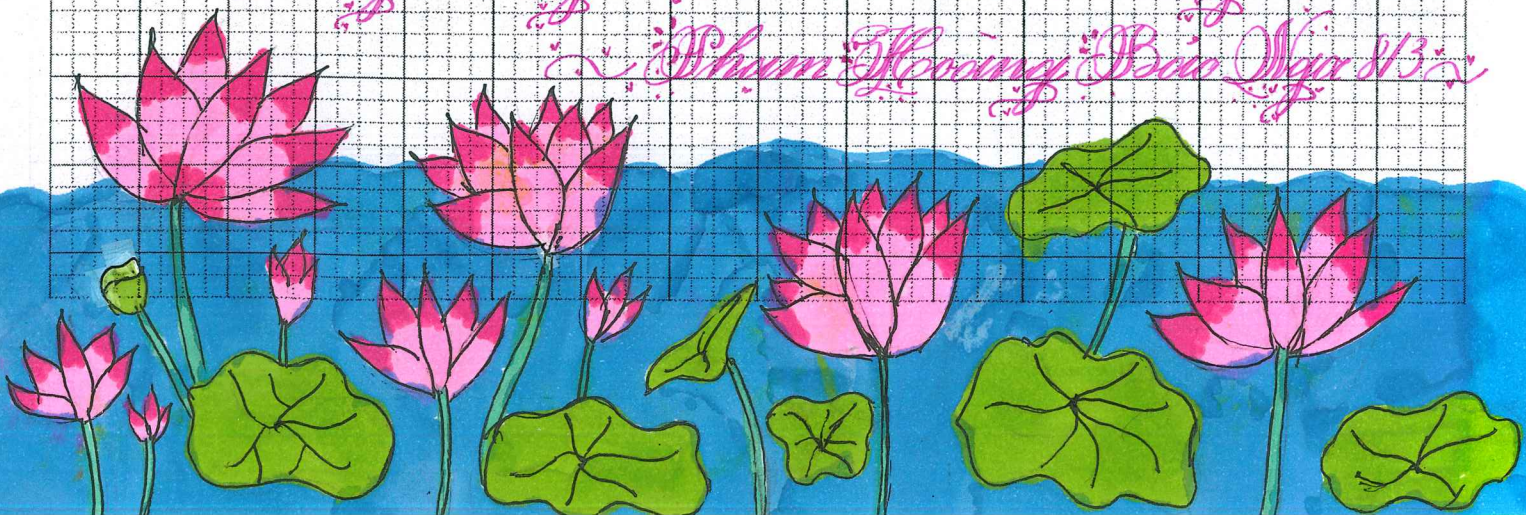
Ôn cố sảnh tựa nghìn sông
Trời đường dăm lối em vào trời mở
Lối cỏ như ngọc ỡ thơ
Dấu dặt em đến bên bờ tương lưu

Ngọc đêm giờ còn miết mãi
Hào giờ xuân rã nở đời thường quai
Hành giờ nụ cười ỡ thơ
Cho em kiến thức bao la đời trời

Dù cho viết đời rau dãi
Em vẫn luôn nhớ những lời dạy cũ
Chăm ngoan làm chầu Đạo Học
Tiếng nường học tốt làm cô vui lòng

Phạm Hoàng Bích Ngọc 8/3/2

Họ Tên: Nguyễn Ngọc Huyền

Lớp 8/3

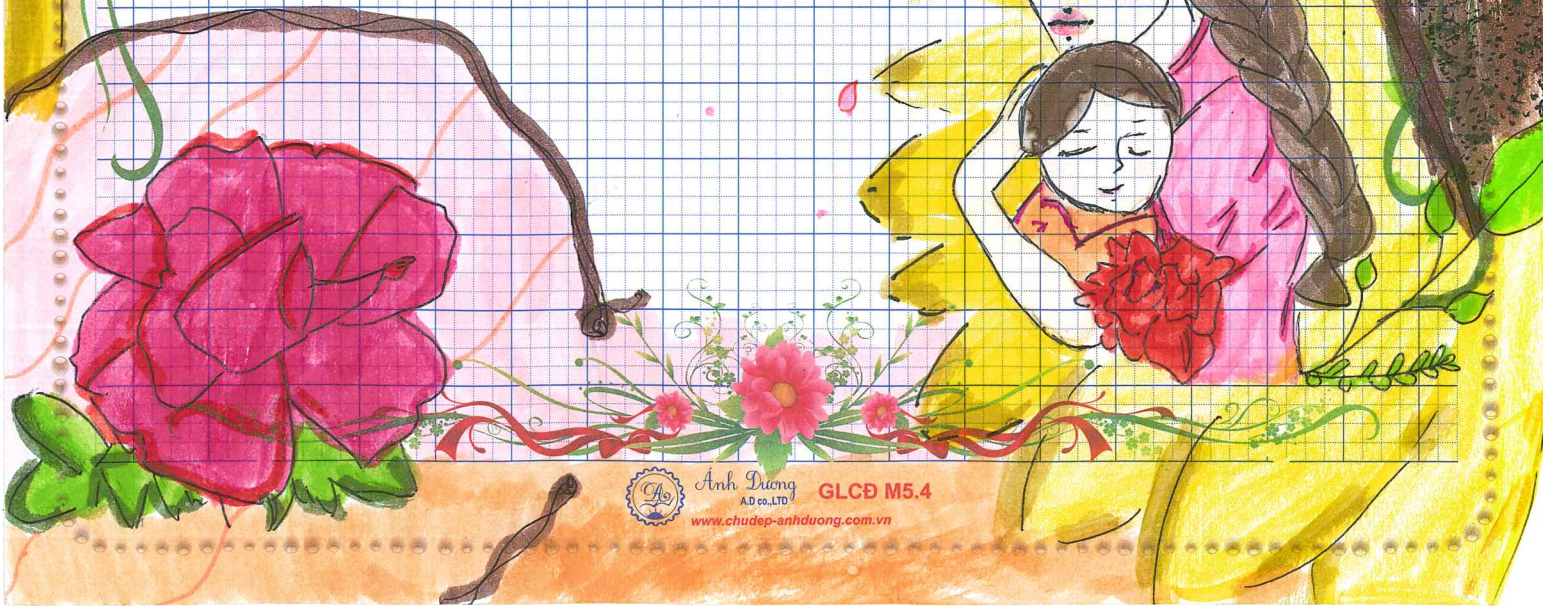
Trung học cơ sở Võ Trường Toản

người phụ nữ em yêu

Thư Lòng

Con là bông hoa nhỏ bé
Mẹ gác gánh nặng trên vai
Mong con đừng đau đừng té
Cho mẹ giấc ngủ thêm dài.

Mẹ như bình minh rực sáng
Biển êm dịu, sóng nhỏ xô
Tình yêu bao la, lai láng
Chàng làm tay mẹ khóc khô.

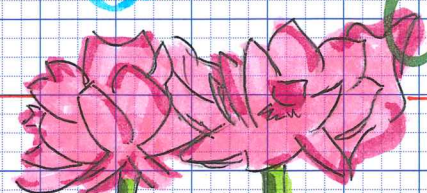
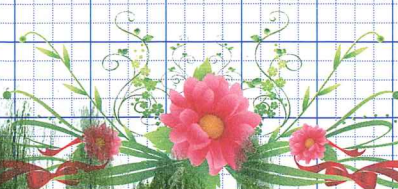
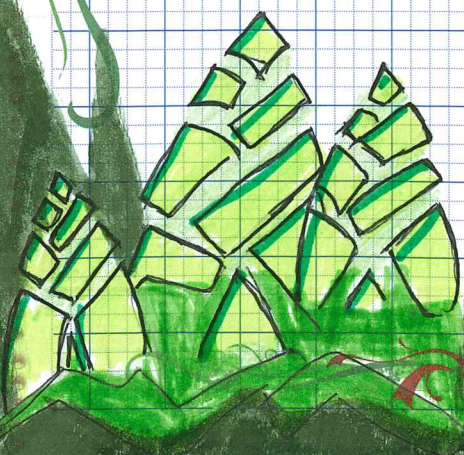
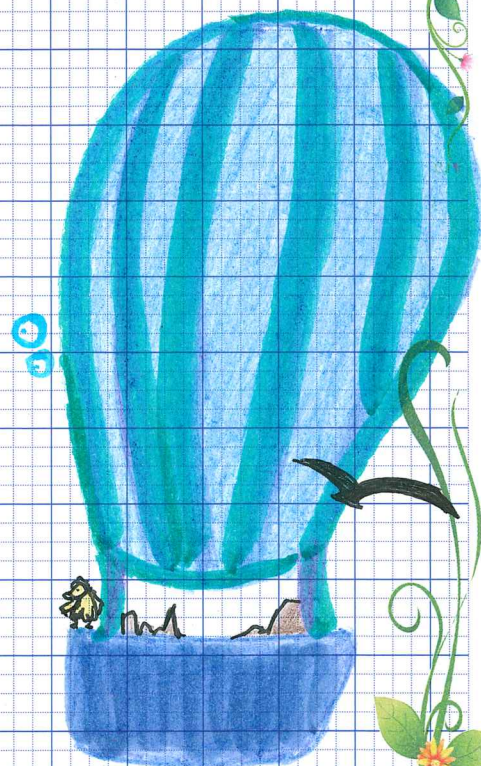

Mẹ nuôi con trong mơ ước,
Loại bỏ, bằng những vần thơ
Hướng con tiến về đất nước
Thần mẹ giờ đã xa xôi.

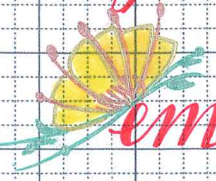
Thời lâu, con rất muốn hỏi
Sao mẹ không hề con nghe?
Những sợi tóc bạc lên lời
Những gì mẹ đã bring về...

Những rồi hoa cũng phải héo
Đến hạn, hoa phải tàn rồi
Mẹ già một đời khéo léo
Nuôi con bằng tiếng ru nôi.

Thiệp về người phụ nữ

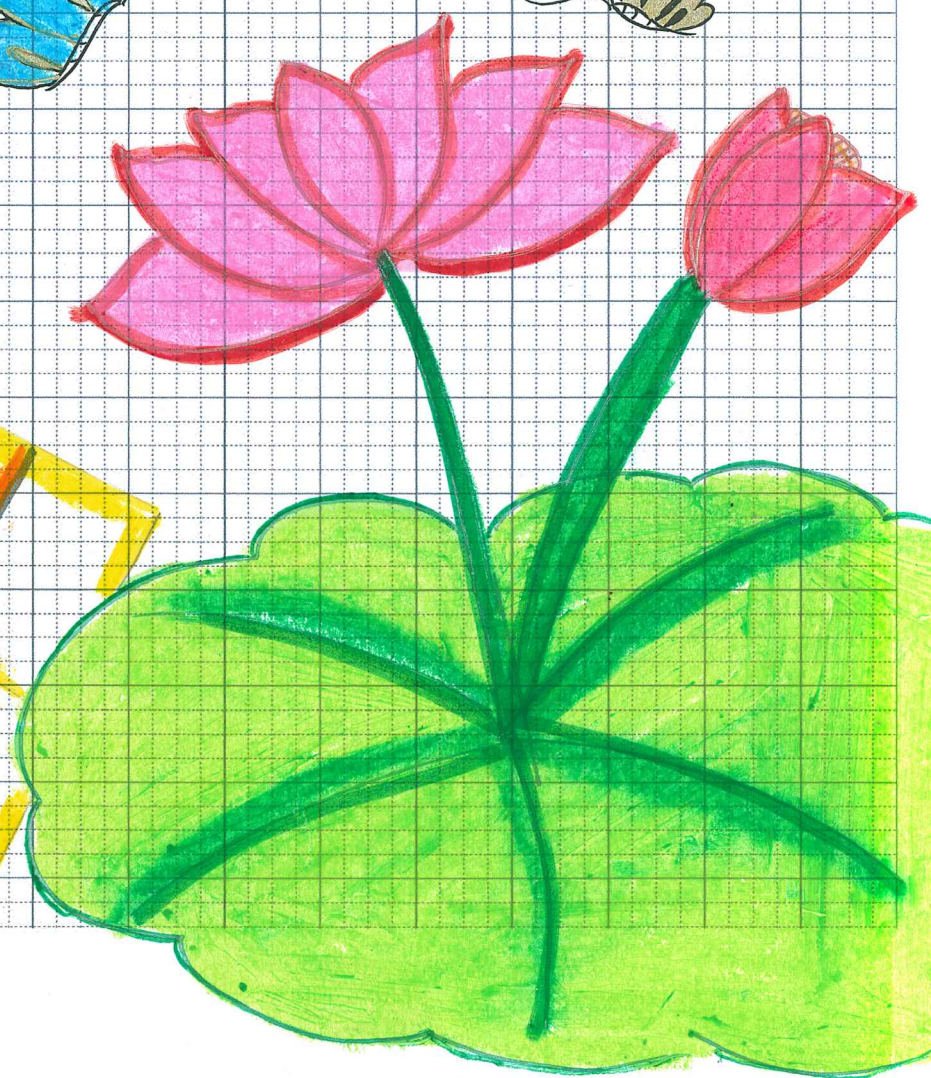
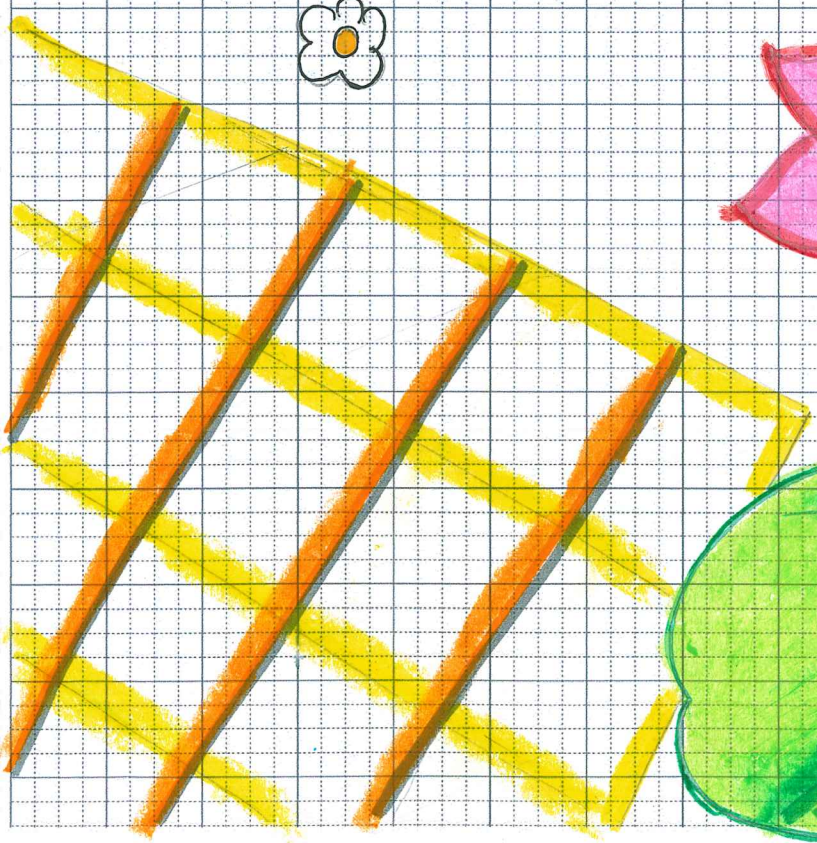
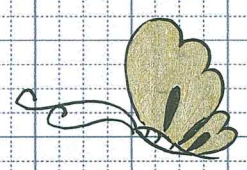
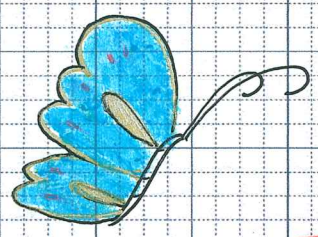
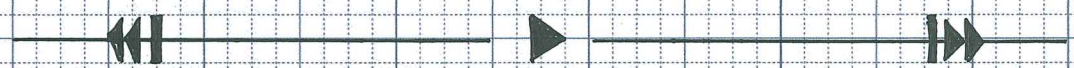
em yêu quý nhất

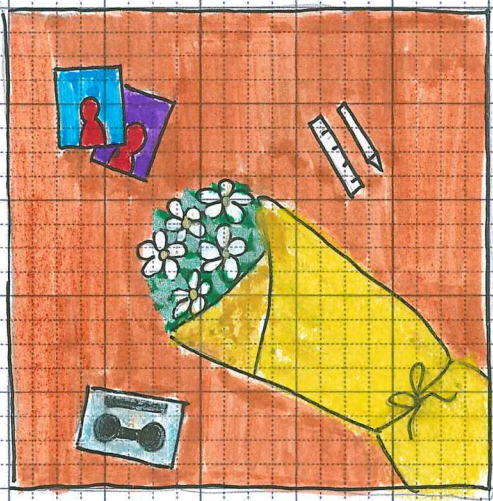
Hoàng Khánh Hà 8/3

PLAYLIST: ↻

3:00

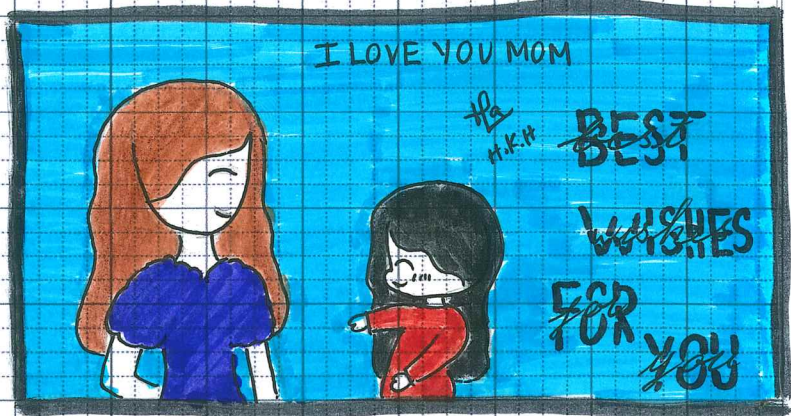

❓ Nếu có người hỏi tôi, điều may mắn nhất trong đời mình là gì? Có lẽ câu trả lời mà họ nhận được từ tôi sẽ luôn là được sinh ra trong tình yêu thương của mẹ. Tôi được nuôi nấng và lớn lên trong bàn tay của mẹ, điều đó đã khiến tôi hiểu rõ nỗi vất vả, cực nhọc cả một đời của mẹ. Đó là sinh cao cả và tình yêu thương vô bờ mà mẹ dành cho tôi. Có thể nói, mẹ là thần tượng, hình mẫu lí tưởng mà tôi luôn ngưỡng mộ và là tấm gương để tôi noi theo trong suốt cuộc đời mình.

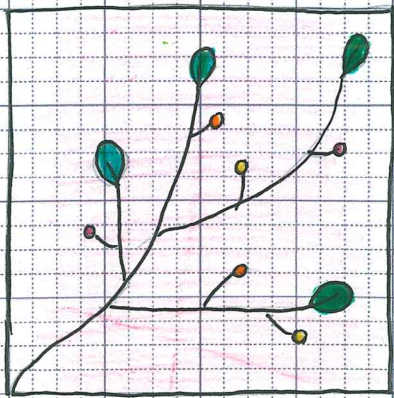

Mẹ tôi không có chiều cao nổi trội hay làn da trắng hồng nhưng với tôi mẹ là người phụ nữ đẹp nhất. Mẹ thuộc kiểu mình hạc xương mai với đôi vai gầy, dáng người thanh mảnh, nhỏ nhắn, khuôn mặt thanh tú, sống mũi cao, đôi mắt dịu hiền, mái tóc nâu hạt dẻ được uốn xoăn nhẹ lúc nào cũng cột gọn gàng sau gáy nên trông mẹ rất ưa nhìn. Đáng sau đáng về gầy gầy ấy của mẹ là một nội lực phi thường, một sức mạnh vượt khó vô cùng to lớn. Mẹ giữ một vị trí khá cao trong Công ty nên lúc nào mẹ cũng bận rộn, thế nhưng mẹ luôn là người chu toàn mọi thứ từ việc Công ty đến việc trong

nhà, không có việc gì làm khó
đường mẹ vì mẹ tôi vốn là người
thông minh, tháo vát và nhanh
nhen. Tôi còn nhớ thời tôi còn

học tiểu học, ba tôi thường xuyên công tác xa nhà, có những đợt
ba tôi đi xa đến những mười ngày, nửa tháng. Những lúc ấy,
một mình mẹ lo toan mọi thứ, mẹ phải thức dậy từ sớm để chuẩn
bị bữa sáng và bữa tối cho cả nhà vì mẹ thường xuyên đi làm về
muộn, chở hai chị em tôi bằng xe máy đi học rồi đến Công ty. Đặc
biệt là những lúc trời mưa, kẹt xe, ngồi phía sau ôm vòng eo
nhỏ xíu của mẹ, tựa vào tấm lưng nhỏ gầy tôi mới thấy thương
thật là thương người phụ nữ của gia đình tôi. Mặc dù luôn nhẹ
nhàng nhưng trong cách nuôi dạy chị em tôi mẹ lại rất nghiêm khắc,
mẹ không đánh chị em tôi bằng roi vọt nhưng chị em tôi không bao
giờ dám nói dối mẹ bất cứ điều gì, mẹ luôn dạy tôi phải sống có
trách nhiệm với bản thân và những người xung

quanh, phải luôn là một người tốt. Mẹ quan
tâm, lo lắng cho chị em tôi nhưng không
nuông chiều, mẹ dạy là con gái phải biết nữ
công gia chánh. Thế vậy, mẹ luôn dành thời

gian cuối tuần để chị dạy chị em tôi làm việc nhà từ lau dọn nhà cửa, giặt giũ, nấu ăn, thế nên chị em tôi giờ đây đã có thể tự chăm sóc bản thân mình và nấu ăn cho cả nhà. Ở, về điểm nấu ăn thì mẹ tôi cũng là một đầu bếp xuất sắc trong lòng tôi, mẹ không những nấu ăn ngon mà còn nấu nướng cực nhanh, làm việc gì mẹ cũng có kế hoạch và sự chuẩn bị chu đáo nên mọi việc mẹ làm đều chín chu.

Đề cả những lúc ốm đau hay mệt mỏi mẹ vẫn dành sự quan tâm chăm sóc cho các thành viên trong nhà. Tôi vẫn nhớ như in có một lần tôi bị ốm, mẹ đi làm chưa về mà không có ba ở nhà. Sau khi chị tôi gọi điện cho mẹ, mẹ đã tức tốc về và lao ngay vào phòng tôi với vẻ mặt đầy lo lắng. Sau khi lau mát và cho tôi uống thuốc hạ sốt, mẹ lại tất bật nấu cháo cho tôi. Bị sốt cao khó chịu nên tôi đã cáu gắt với mẹ và không chịu ăn nhưng mẹ không hề trách mắng tôi, mẹ nhẹ nhàng vuốt ve, vỗ về tôi, mẹ cố nấu nếm tôi rằng ăn một chút để còn có sức mà uống thuốc, rồi mẹ cẩn thận đút từng muỗng cháo cho tôi. Đêm đó tôi không bớt sốt nên mẹ đã đưa tôi vào viện, tôi cứ sốt cao và mẹ đã thức

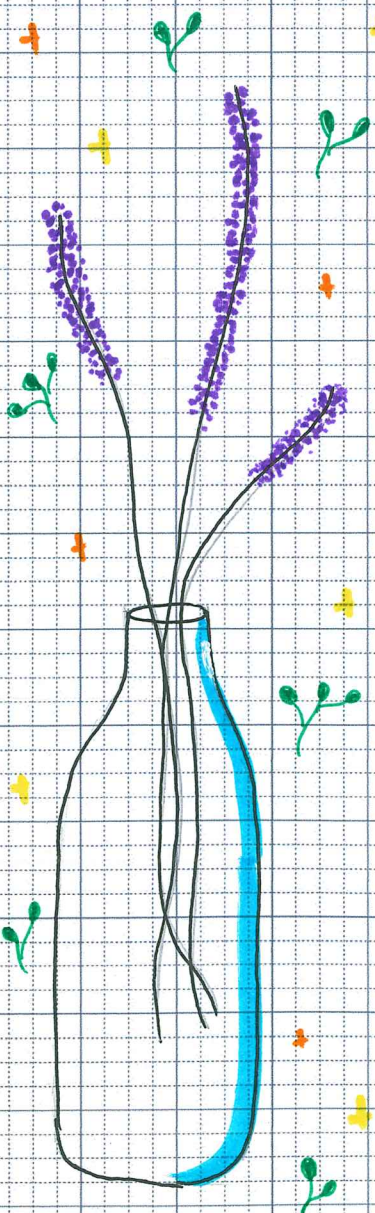

No. 77319

suốt đêm để lau mát cho tôi mà không hề chớp mắt. Đến sáng hôm sau, khi tôi đã dần khỏe lại, tôi mới nhận ra đôi mắt trũng sâu vì thức cả đêm để chăm sóc tôi của mẹ, và vì lo lắng nên mẹ cũng đã không ăn gì đêm qua, vẫn mặc trên người bộ đồ đi làm cả ngày hôm đó. Nguyên nhân của trận ốm đó là vì tôi không nghe lời mẹ. Đã tắm rửa lại cơn uống đồ lạnh. Ngay khi nhìn thấy mẹ hốt hác đi vì tôi như thế, tôi cảm thấy rất hối hận, nước

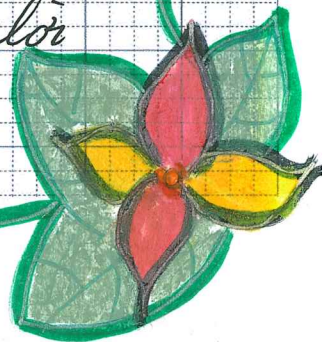
mắt tuôn ra và tôi vùi đầu vào lòng mẹ nói lời xin lỗi. Mẹ ôm chặt lấy tôi và vỗ nhẹ bảo: "Không sao con gái à, con gái của mẹ đã lớn rồi, đã biết nhận ra thế nào là nên và không nên là mẹ vui lắm rồi." Lúc thế tôi nằm im trong lòng mẹ, cảm nhận hơi ấm và mùi hương của mẹ và thấy mình thật hạnh phúc.

Nhiều lúc tôi tự hỏi không biết mẹ lấy đâu ra mà nhiều năng lượng đến thế, nhưng tôi cũng tự hiểu rằng, đó là vì tình yêu thương của mẹ dành cho những người

thân yêu của mình, chính những điều đó luôn tiếp thêm sức lực cho mẹ. Tôi cũng dần hiểu ra vì sao mẹ lại chỉ ăn mặc những bộ đồ đơn giản, bởi mẹ chất chiu dành dụm để chị em tôi luôn được mặc những bộ quần áo tinh tươm đẹp đẽ nhất. Trong bữa ăn, mẹ luôn dành những miếng ngon nhất cho ông bà và cho chị em tôi. Giờ công việc, mẹ không nề hà bất cứ điều gì, mọi góc mọi nơi trong căn nhà chúng tôi đều gọn gàng ngăn nắp nhờ luôn có đôi bàn tay khéo léo của mẹ chăm sóc.

Tôi đã học được rất nhiều điều từ mẹ, từ việc làm gì cũng phải có kế hoạch, làm việc gì cũng phải làm đến nơi đến chốn dù khó khăn cũng không được từ bỏ,... Tất cả điều đó giúp tôi lên kế hoạch học tập hàng tuần được tốt hơn, cố gắng chinh phục những bài tập khó và tôi cũng đã có được những kết quả học tập làm mẹ vui lòng. Những gì tôi làm được đều là đức kết từ những tháng ngày mẹ nuôi nấng dạy bảo cho tôi, tôi luôn biết ơn mẹ và thầm tự hào xen lẫn hạnh phúc khi được là con của mẹ. Dù không còn nhỏ bé nhưng ngày nào tôi cũng ôm và hôn mẹ, tôi không ngại nói lời

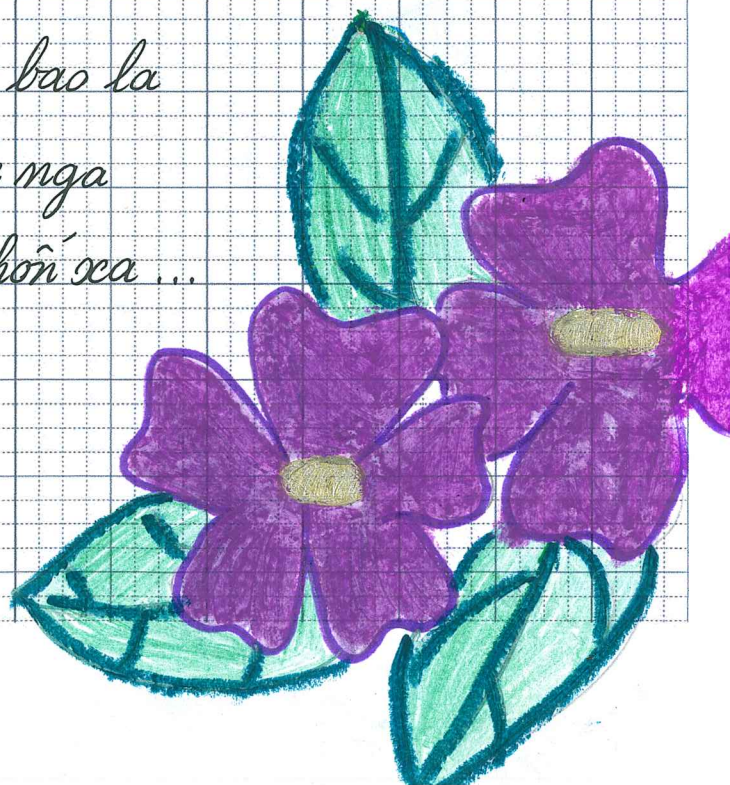
yêu thương với mẹ và tôi sẽ luôn bày tỏ tình yêu thương với mẹ
như vậy và sẽ không làm gì để khiến nỗi buồn vương trên mắt
mẹ. Mẹ ơi, con yêu mẹ thật nhiều và mãi mãi! Trước khi kết
thúc bài văn này, tôi muốn được gửi đến mẹ hai khổ thơ nhỏ mình
dành cho mẹ, mong rằng mẹ sẽ vui khi đọc nó, mẹ nhé!

Mẹ tôi

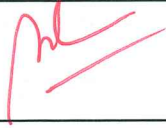

Dời mây chỉ một mẹ thôi
Dịu tôi những trưa hè nắng
Lâu chuyện lắng đọng buổi đêm
Cho tôi giấc ngủ êm đêm.

Phải tôi mẹ cực nhọc thêm
Chai sạn tay mềm tận tảo
Tình thương rộng lớn bao la
Lời ru của mẹ ngân nga
Theo tôi đi khắp chốn xa ...

Hoàng Khánh Hà 8/3

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <u>Đỗ Minh Anh</u>		KỲ THI:.....		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi	
NGÀY SINH: <u>09/09/2012</u>		Năm:.....		<u>12</u>	
NƠI SINH: <u>TP. HCM</u>		Hội đồng coi thi:.....			
TRƯỜNG: <u>THCS Võ Nguyên Giáp</u> LỚP: <u>6.15</u>		Phòng thi số:		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi	
BÀI THI MÔN:		Họ, tên và chữ ký			
		Giám thị số 1	Giám thị số 2		
					

LỜI DẶN THÍ SINH		Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi	
1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này 01 ...tờ		Giám khảo số 1	Giám khảo số 2		
2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi.		 		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi	
3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi.					
4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa).		Điểm bài thi		<u>12</u>	
Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại.		Bảng số	Bảng chữ		
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO		<u>16.0</u>	<u>Mười sáu chẵn</u>		

BÀI LÀM

Điểm từng câu:	
Câu 1: <u>7.5</u>
Câu 2: <u>8.0</u>
Câu 3:
Câu 4:
Câu 5:
Câu 6:
Câu 7:
Câu 8:
Câu 9:
Câu 10:
Cộng:

Một ngôi trường mới, lớp học mới, thầy cô bạn bè mới.....
Được vào cấp hai tuy có nhiều thử thách mới, nhưng tôi tin rằng khi tôi cố gắng, tôi có thể vượt tất cả. Hành trình khám phá tìm lấy tri thức chỉ mới bắt đầu. Lớn rất nhiều điều thú vị mà ta chưa khám phá. Chuyển phụng lưu tri thức còn rất dài. Người ta hay nói: "Học, học nữa, học mãi". Một cuộc hành trình học hỏi, khám phá điều mới. Một ngày tôi học một điều mới, vậy càng ngày tôi càng học thêm nhiều điều mới. Tôi muốn học chỉ vì thành tích mà tôi muốn thấy nụ cười trên môi ba mẹ tôi. Qua một năm ba mẹ tôi càng già thêm một tuổi. Những nếp nhăn bắt đầu lộ rõ hơn trên khuôn mặt của cha mẹ. Ngày ngày họ lo cho tôi: uống bữa ăn ngon và những giấc ngủ sâu. Tôi lo về cơm áo gạo tiền đang giúp ba mẹ tôi cố gắng hơn từng ngày. Tôi chẳng thể giúp ba mẹ tôi được gì. Nên tôi đã và đang cố gắng hơn từng ngày. Có những bài học tôi không hiểu, nhưng tôi đã đọc bài xem lại bài giải trên các trang mạng. Một nhân giúp tôi cũng cố thêm bài cũ và hiểu sâu hơn vào bài mới. Hành trình mà tôi chọn là chăm tới tri thức. Tuy tôi biết rằng khiến thức là vô hạn nhưng tôi vẫn sẽ cố gắng. Đời chỉ là một hạt cát nhỏ trong một sa mạc lớn. Quyết rằng ngoài.....

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

kia còn biết bao người giỏi hơn chúng ta... nhưng tôi không tự
ti vì điều đó, tuy còn nhiều điều thiếu sót nhưng tôi đang sửa
sai những điều đó. Tôi yêu thích môn Toán điều đó làm tôi có hứng
thú hơn với các con chữ. Tôi thích đọc sách, đặc biệt là sách của
Nguyễn Nhật Ánh. Các văn bản, câu chữ đều rất gần gũi với thiếu
nhi. Làm cho chúng ta có cảm giác hòa mình vào từng câu chuyện.
Tôi biết rằng thành tựu tôi còn rất dài để cống hiến cho việc học.
Điều tôi mong muốn khi học là có thể áp dụng các điều đó vào cuộc
sống để cho chính mình tích lũy những điều đó. Tôi chỉ mong sau
này làm được gì đó cho cộng đồng, giúp ít được cho mọi người. Điều
tôi chỉ có thể dám ước đó là được làm trong nghề giáo viên. Muốn
được làm những người gieo tri thức cho các thế hệ sau này... Bởi sao tôi
lại chỉ dám ước mà lại không khẳng định, tôi sẽ làm được bởi vì
tôi không phải là người thông minh, cũng chẳng phải là người tài ba.
Tôi ngưỡng mộ các người thầy, cô đã và sẽ dạy tôi trong khi tôi vẫn
đang ngồi trên ghế nhà trường. Tôi thực sự rất ngưỡng mộ các thầy
cô bởi vì họ rất giỏi và tài năng, tôi không thể dám chắc tôi sẽ
được như họ. Nhưng đó là ước mơ của tôi và tôi sẽ quyết tâm làm
được. Cũng ngày trôi qua tôi đang cố gắng thực hiện ước mơ của
mình. Học thêm nhiều điều mới cũng giúp tôi có thêm hứng thú.
Tôi đang cố gắng làm điều tôi muốn. Tuy có những lúc mệt mỏi trên
chính việc học của mình, nhưng khi nhớ đến ba mẹ đang vất vả làm
việc nuôi mình ăn học tôi bỗng nhiên có thêm năng lượng. Tôi đang
học và tôi cảm thấy vui vì điều đó. Ước mơ của tôi tuy thật khó
thực hiện nhưng tôi sẽ cố gắng hết năng lượng và hết sức mình.
Mong các bạn, mọi người đều cố gắng làm điều mình muốn và sẽ
thực hiện thành công hành trình ước mơ của chính bản thân mỗi chúng
ta. Hãy luôn cố gắng và đừng bỏ cuộc vì các bạn chúng ta sẽ làm được
và mọi người thân sẽ luôn ủng hộ chúng ta ở trong mọi thử thách.

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: Cao Phạm Nguyễn Phương		KỲ THI: Văn hay chữ tốt		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi 18
NGÀY SINH: 27/16/2011		Năm: 2023 - 2024		
NƠI SINH: TP. HCM		Hội đồng coi thi:		
TRƯỜNG: THCS Võ Trường Toản LỚP: 7/16		Phòng thi số:		
BÀI THI MÔN: Văn	SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám thị số 1	Giám thị số 2	

LỜI DẶN THÍ SINH * 1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này * 2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi. * 3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. * 4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa). Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại. 1 tờ	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám khảo số 1	Giám khảo số 2	
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO	Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi 18	
	Bảng số	Bảng chữ		
	14.0	Nhớt bốn chữ		

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

Câu 1 : 9.0 đ	Từng giọt sương ban sáng, từng tia nắng đầu ngày, thỉnh thoảng có vài con ong nhỏ chầm chầm hút mật hoa, những đám mây trắng xóa bồng bềnh giữa trời xanh bao la... Những cánh chim tu do tung tăng chao lượn trên bầu trời. Phải chăng, vạn vật đều có tiếng nói riêng của nó?
Câu 2 : 9.0 đ	
Câu 3 : đ	
Câu 4 : đ	
Câu 5 : đ	
Câu 6 : đ	
Câu 7 : đ	
Câu 8 : đ	
Câu 9 : đ	
Câu 10 : đ	
Cộng : 14.0 đ	

..... rừng lớn đầy cây ăn quả của bà đang chờ tôi... Bà tôi thường bảo mọi vật đều có tiếng nói riêng của nó. Cây trái trong vườn thơm hương nắng trĩu cả một cành cây, khi đó, chúng ta sẽ biết trái đã chín, ý nói trái đã hái xuống ăn được rồi, không cần đợi nữa. Tôi ra vườn thăm thú từng nơi, không ngờ ngách nào tôi bỏ sót. Nhà bà luôn đầy đủ thức ăn, bánh kẹo, muốn ăn trái cây thì ra vườn hái, muốn ăn cà thì vào căn cầu ra mương câu, không cần đi đâu xa cũng có một bữa no nê. Tôi chais thì treo lên cây hồng mát, thỉnh thoảng, tôi cũng ra ra chợ chơi, mua đồ ăn, nguyên liệu nấu ăn cho bà.

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

*Hãy luôn biết ơn mọi thứ, dù là tình tia nắng, từng giọt sương,
từng hạt mưa, hãy luôn trân trọng những thứ mình đang có.*

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <i>Trần Nguyễn Lan Nhi</i>	KỲ THI: <i>Đánh hay chữ tốt</i>	SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi	
NGÀY SINH: <i>23/7/2011</i>	Năm: <i>2023 - 2024</i>	14	
NƠI SINH: <i>Thành phố Hồ Chí Minh</i>	Hội đồng coi thi:		
TRƯỜNG: <i>Trường học cơ sở Lê Quý Đôn</i> ÔP: <i>7/4</i>	Phòng thi số:		
BÀI THI MÔN: <i>Ngữ Văn</i>	SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi	Họ, tên và chữ ký	
		Giám thị số 1	Giám thị số 2
		<i>[Chữ ký]</i>	<i>[Chữ ký]</i>

LỜI DẶN THÍ SINH 1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này 2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi. 3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. 4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa). Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại.	<input type="text" value="1"/> tờ	Họ, tên và chữ ký	SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi	
		Giám khảo số 1		Giám khảo số 2
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO <i>Cần dùng thước kẻ tạo hần</i>		Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi
		Bảng số	Bảng chữ	
		<i>14,0</i>	<i>Mười bốn</i>	

BÀI LÀM

Điểm từng câu:	
Câu 1 : <i>7,0</i> đ	<p>Trong thế giới này, không chỉ có con người là được có tiếng nói riêng, mà những sự vật xung quanh cũng có thể cất tiếng lên và được tự do hát hò. Không chỉ riêng trong nhà mà ngoài trời cũng có tiếng hát.</p> <p>Đơn giản và gần gũi nhất là những đồ vật trong nhà mà chúng ta dùng nhiều nhất. Bước ra khỏi giường, có ông đồng hồ kêu lên một cách hát hoảng và inh ỏi, ông muốn gọi chúng ta dậy thật sớm chuẩn bị đồ. Táo nhà tắm, bác vòi kêu ta đánh răng, còn bàn chải chờ cậu chủ để có thể nói những lời yêu thương với từng chiếc răng một cách ân cần. Bây giờ kêu lên tiếng "xạc xạc" khi mẹ quét nhà. Rồi đang đứng cứ như nó lách tách từng giọt nước cứ như ông đang nổi giận. Những dụng cụ làm bếp như dao hoặc kéo va chạm vào nhau kêu lên tiếng leng keng như sự đau đớn. Khi cậu chủ đang soạn đồ thì những cây viết đang được cậu chủ viết "xạc xạc"</p>
Câu 2 : <i>7,0</i> đ	
Câu 3 : <i>✓</i> đ	
Câu 4 : đ	
Câu 5 : đ	
Câu 6 : đ	
Câu 7 : đ	
Câu 8 : đ	
Câu 9 : đ	
Câu 10 : đ	
Cộng : <i>14,0</i> đ	

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

nhưng mà là một người trẻ tuổi cho nên vui vẻ hát những bài sời đồng cho các chi nhảy múa theo. Trong khu vui chơi, trái lại với những tiếng nôi cười đùa của đứa trẻ thì những tiếng bồm bãng của buồn hiu kêu "lách cách" vì làm việc quá lâu. Chong giọt mưa bắt đầu rơi xuống một cách bất chợt, chúng kêu "lách tách" khi vừa chạm đất rất buồn và đau. Đám mây cảm thấy như mình buồn hơn, xúm lại với nhau an ủi những cũng chẳng khá hơn là mây. cơn mưa ập đến, ông quyết định xa hết nỗi buồn ở đây, ông khóc to đến nỗi ai cũng nghe thấy nỗi lòng của ông. Cuối cùng, khi đã trút hết cơn giận, ông từ từ trắng hơn và cầu vồng dần hiện ra, chị cho bản thân là đẹp nhất và nói với mọi người một cách tự tin rằng: "tôi là người đẹp nhất", ai cũng nghĩ chị là một món quà từ thiên nhiên, mọi người vui vẻ reo hò vì đã qua cơn mưa tội tệ đó.

Tan vệt đều có tiếng nôi riêng của nó và không chỉ giới hạn từ những đồ vật quen thuộc mà ngoài đường họ cũng được cấp cho một giọng nôi riêng.

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <i>Phạm Gia Hải</i>		KỲ THI: <i>Đưa hay chữ tốt cấp trường</i>	SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi <i>9</i>	
NGÀY SINH: <i>02/07/2011</i>		Năm:		
NƠI SINH: <i>Thị trấn Mậu</i>		Hội đồng coi thi:		
TRƯỜNG: <i>Trường Tiểu học</i> LỚP: <i>7⁴</i>		Phòng thi số:		
BÀI THI MÔN: <i>Phạm Gia Hải</i>	SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám thị số 1	Giám thị số 2	
		<i>Vh</i>	<i>Phg p</i>	

LỜI DẶN THÍ SINH * 1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này * 2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi. * 3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. * 4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa). Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại. <i>1</i>tờ	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám khảo số 1	Giám khảo số 2	
		<i>Vh</i>	<i>Phg p</i>	
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO		Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi <i>9</i>
		Bảng số	Bảng chữ	
		<i>16.0</i>	<i>Mười Sáu chẵn</i>	

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

Câu 1 : *8.0* đ "Trên trời có mây trôi hình, có những cánh chim bay, thích thoảng có
 Câu 2 : *8.0* đ những cánh bướm đủ màu liềm quanh cửa sổ. Những hạt mưa như có ai...
 Câu 3 : đ chầm lên người, từng chầm lạnh. Thực là ai đó dùng chiếc cốc sứ... vào...
 Câu 4 : đ mùa quét lên người choc ghè." Đó là trích dẫn của sách "Lam lan với...
 Câu 5 : đ bầu trời" của nhà văn Huyền Thất Hạnh cho thấy vạn vật đều có...
 Câu 6 : đ tiếng nói riêng của nó. "Trên trời có mây trôi hình" thể hiện cảm xúc của...
 Câu 7 : đ đám mây, lúc thì hời hợt, lúc thì giận dữ cũng những đám mây xám xịt,
 Câu 8 : đ "Có những cánh chim bay" cho thấy những chơi chim đang bay liềm cao vút trên...
 Câu 9 : đ bầu trời, khi thì bay cùng cả đàn thể hiện một ngày tốt đẹp đang đón chờ...
 Câu 10 : đ ta, "...cánh bướm đủ màu liềm quanh cửa sổ." thể hiện sự vui tươi, may...
 Cộng : *16.0* đ mắn mà chúng ta sẽ được nhận. Trong cuộc sống của chúng ta cũng như thế,
 chúng ta cũng có những chuyện vui, những chuyện buồn thì mọi vật cũng sẽ phục
 thế, chúng cũng sẽ có cảm xúc, cũng sẽ giống như chúng ta, sẽ có tiếng nói riêng...
 của nó. Câu chuyện sau đã kết thúc cũng với cái kết vô cùng đẹp...
 Thế là sáng thế này, có những thế em đang vui đùa trong công viên, bỗng
 có 1 em bé và mọi người. "Thầy, tớ vừa nghĩ ra một trò chơi mới, chúng
 ta sẽ khác tên mình vào những cái cây cỏ thực trong công viên, sau này khi ta
 lớn sẽ nhớ đến kỷ niệm này." Trong đó có những bạn nữ bé nhỏ: "Chơi, tớ tớ...
 không chơi đâu, làm như vậy cây sẽ đau đấy!" Những bạn nam cười giỡn cợt:

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

Chúng ta hiểu rằng chúng ta phải yêu thiên nhiên nhiều hơn - Thiên nhiên là
vô giá. "Nếu chúng ta yêu thiên nhiên, thiên nhiên sẽ yêu lại chúng ta".
Thiên nhiên cũng như con người, nếu chúng ta bảo vệ môi trường, thì thiên nhiên
sẽ yêu chúng ta, cho chúng ta những quả ngọt. Nếu chúng ta không bảo vệ môi trường
mà thiên nhiên sẽ tạo ra những lũ lụt, sóng thần để cướp đi chúng ta.

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <i>Phạm Hoàng Bảo Ngọc</i>		KỲ THI:		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi
NGÀY SINH:		Năm:		
NƠI SINH:		Hội đồng coi thi:		
TRƯỜNG:		LỚP: <i>8/3</i>		Phòng thi số:
BÀI THI MÔN: <i>Văn hay chữ tốt</i>	SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám thị số 1	Giám thị số 2	

LỜI DẶN THÍ SINH 1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này 2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi. 3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. 4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa). Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại. <i>2</i>tờ	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám khảo số 1	Giám khảo số 2	
		<i>Umla</i>	<i>Umla</i>	
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO		Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi
		Bảng số	Bảng chữ	
		<i>14</i>	<i>Mười bốn phần</i>	

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

- Câu 1 : đ
 Câu 2 : đ
 Câu 3 : đ
 Câu 4 : đ
 Câu 5 : đ
 Câu 6 : đ
 Câu 7 : đ
 Câu 8 : đ
 Câu 9 : đ
 Câu 10 : đ
 Cộng : đ

*Trong cuộc sống thường ngày bên bề họ
 xóm của chúng ta, có những lúc ta sẽ bị
 chê cười, vì dẫu những người trong ta
 có chí ý chí nghị lực, sự dũng cảm, tự tin
 để vươn lên hay không. Cũng giống như
 những bông hoa tươi đẹp ở sa mạc, dù thêm
 nhiều khó khăn, chúng vẫn tự tin vươn lên,
 khoe sắc tại thung lũng. Vì thế có lẽ dù trong chúng
 ta cũng có một lần như những bông hoa ấy,
 kiên cường, bền bỉ vượt qua khó khăn và tỏa
 sáng, ta cũng thế vài lần ta cảm tưởng như hết
 đường là khi biến đổi vươn nghị trước tương
 lai. Chuyền xoay rồi khi ta vẫn còn học tập năm
 những tôi vẫn nhớ từng chi tiết cho tôi bây giờ
 vì đó chính là cột mốc giúp tôi thay đổi bản thân
 và khiến tôi biết phấn đấu rõ mình hơn. Trong
 suốt những năm học cấp một, tôi thường được
 bạn bè, thầy cô coi là một thành tích là một cô
 bé hướng nội, ít nói và nhút nhát vì thế họ thường*

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

Khuyến tôi nên tự tin, cởi mở, hoạt bát hơn. Khi tôi nghe những lời khuyên ấy, tôi đã quyết định tiếp thu và thay đổi bản thân theo hướng tích cực hơn để làm được gì đó ý nghĩa hơn, để lại lại niềm tự hào trong năm học này. Thế nên khi trường phát động phong trào văn nghệ, tôi đã tham gia cùng với lớp. Khi thấy có người thân biết tin tôi tham gia, họ đã rất bất ngờ vì bình thường tôi rất nhút nhát vì thế họ nói rằng sẽ giúp đỡ tôi học thành tốt hoạt động này. Trong những ngày đầu tiên, tôi đã gặp rất nhiều khó khăn, vì không thường xuyên tập văn nghệ nên tôi đã tập dợt vài quên nhiều động tác, khi ấy tôi có hơi mất lòng, nhưng vì bạn bè thông cảm và cả với tôi nên về nhà tôi đã rất cố gắng tập đi tập lại nhiều lần. Dù vậy nhưng khi đến trường, dưới ánh nhìn cười bạn bè, thầy cô, do sự nhút nhát và ngại ngùng vốn có, tôi hầu như tuột quên động tác và chậm nhận ra lời các bạn trong lớp. Khi thấy ngày biểu diễn đã gần kề mà tôi thì vẫn vậy, phải chờ các bạn trong lớp đều biết đầu biết đuôi và trỏch mắng tôi: Trời ơi em thầy cô lại làm! Vì thế tôi đã rất rất xin lỗi họ và khi về nhà tôi đã khóc rất nhiều, khóc một cách mất ngủ. Trời buồn lắm! Lúc thầy cô hỏi với mọi người và thấy những công sức mình tập luyện coi như đổ sông đổ biển. Khi thấy tôi còn chẳng buồn cầm vở, xem đầu hỏi tôi đã quên chuyện gì và tôi kể chuyện trên lớp cho mẹ nghe, khi biết chuyện mẹ đã cười vì tôi rất nhiều và giải thích với thầy cô. Thầy cô

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <i>Phạm Hoàng</i> <i>Đức Ngọc</i>		KỲ THI:..... Năm:..... Hội đồng coi thi:..... Phòng thi số:		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi	
NGÀY SINH :..... NƠI SINH :..... TRƯỜNG :.....LỚP: <i>13</i>		Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi	
BÀI THI MÔN:		Số BÁO DANH do thí sinh ghi		Giám thị số 1	
				Giám thị số 2	

LỜI DẶN THÍ SINH		Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi	
1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này 2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi. 3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. 4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa). Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại.		Giám khảo số 1		Giám khảo số 2	
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO		Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi	
		Bảng số		Bảng chữ	

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

Câu 1 : đ *với các bạn trong lớp cũng đã gọi điện hỏi thăm tôi*

Câu 2 : đ *ngay sau đó và họ cũng có rủ tôi hãy tham gia lại*

Câu 3 : đ *lần nữa. Tôi đã rất xúc động nên đã tham gia rồi.*

Câu 4 : đ *không phụ sự kì vọng của mọi người. Tôi đã luyện*

Câu 5 : đ *tập lại rất nhiều và làm nhiều bài tập khác nhau*

Câu 6 : đ *để tăng sự tự tin. Khi tới ngày thi, như sự cố xưa,*

Câu 7 : đ *không cảm và đang viên của bạn bè, thầy cô, gia đình,*

Câu 8 : đ *tôi đã tự tin bước lên sân khấu và phải lập nên*

Câu 9 : đ *những ứng cử viên, tôi cảm thấy mình tự tin tỏa sáng*

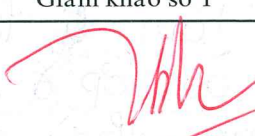
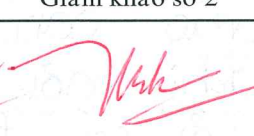
Câu 10 : đ *hết như những đứa học ở xa mà khác người. Tôi đã*

Cộng : đ *rất vui vì sau đó lớp tôi đã đạt giải và đây chính là*
 một bài học ý nghĩa cho tôi về sự tự tin và kiên cường
 vượt qua khó khăn.

Trong quá trình đó, mọi người ai cũng đều phải trải qua
chứng gọi là thử thách để trưởng thành hơn. Qua trải
 nghiệm trên tôi rút ra được bài học cho mình rằng: mỗi
 chúng ta tin vào sức mạnh của bản thân, vững vàng
 đứng dậy, kiên trì vượt qua khó khăn, chúng ta
 sẽ tự tin tỏa sáng.

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <u>Phạm Minh Vũ</u>		KỲ THI:..... Năm:..... Hội đồng coi thi:..... Phòng thi số:		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi	
NGÀY SINH: <u>14/11/2010</u>					
NƠI SINH: <u>TP. HCM</u>					
TRƯỜNG: <u>THCS Võ Trường Toản</u> P: <u>86</u>					
BÀI THI MÔN:		SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi	
<u>Văn hay chữ tốt</u>					
		Họ, tên và chữ ký			
		Giám thị số 1		Giám thị số 2	

LỜI DẶN THÍ SINH		Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi	
1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này <input type="text" value="1"/> tờ		Giám khảo số 1		Giám khảo số 2	
2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi.					
3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi.					
4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa).					
Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại.					
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO		Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi	
		Bảng số		Bảng chữ	
		<u>10</u>		<u>Mười chẵn</u>	

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

Câu 1 : đ

Câu 2 : đ

Câu 3 : đ

Câu 4 : đ

Câu 5 : đ

Câu 6 : đ

Câu 7 : đ

Câu 8 : đ

Câu 9 : đ

Câu 10 : đ

Cộng : đ

✱ Trong mỗi con người đều có sự tự tin, không phân biệt giới tính, quốc tịch. Sự tự tin này có người thì đã sẵn có những cũng có người cần phải luyện tập rất kỹ lưỡng. Cái khéo khéo ấy, sợ hãi, cũ rất khác thường, nó sẽ là sự khéo khéo, lo sợ đến tự nội tâm sâu bên trong. Và ai cũng vậy khi đã vượt qua được những gì mình chưa bao giờ làm được thì sau đó chúng ta lại thấy thứ đó chỉ có gì đáng sợ cả. Em cũng là người thiếu tự tin trước đám đông nhưng em vẫn luyện tập và giờ em không còn ngại như trước nữa.

Khi còn nhỏ em cũng như các bạn đồng trang lứa khác, thích vui chơi, cưỡi ngựa, Mọi chuyện chi như vậy cho tới khi em vào cấp hai - cũng chính là ngôi trường thân yêu này. Cũng chả có

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

biến cố gì nghiêm trọng lắm mà chỉ là do hai lí do nhỏ bé nhưng nó lại là một rào cản tâm lí khá lớn đối với em vì khi mới vào lớp 6 sáu em cần phải làm quen với các bạn, thầy cô và cả trường học vì lúc đó mọi thứ còn khá xa lạ đối với em.

Đầu tiên em làm quen với trường trước, lúc đó em khá hào hứng và đi quanh trường một vòng rồi sau đó mới lên lớp học. Lúc đó em học lớp 6/B năm ở đây cũ, giáo viên chủ nhiệm của em là cô Trang dạy môn Ngữ Văn.

Sau khi làm quen với thầy cô xong vào giờ ra chơi em ~~thành~~ làm quen với bạn bên cạnh, lúc đó em còn khá ngại ngùng vì các bạn còn khá lạ và sau khi đã dần dần làm quen với vài bạn xong em đã cảm thấy tự tin hơn và em chợt nhận ra thứ mà em cảm thấy khó khăn lúc này thì nó chỉ là một chuyện nhỏ nhất và em tự nhủ với chính mình rằng: "Mình đã vượt qua được nó thì mình sẽ không cảm thấy ngại nữa"

Sau khi lên lớp với các bạn mà em mới làm quen thì em cảm thấy rất

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

Vui vì mình có khá nhiều bạn mới. Nhưng đồ chỉ là mới là bắt đầu, vì trong suốt năm học có khá nhiều bài thuyết trình theo nhóm, mà không làm thì sẽ bị trừ điểm nên mọi người trong lớp họp nhóm phải làm một công việc bất kỳ như tìm thông tin, tìm hình ảnh, làm bài thuyết trình. Mà em thì không có kết nối với các bạn ở trong lớp nên em chỉ có thể thuyết trình trước lớp, nhưng may thay có thêm một bạn lên thuyết trình với em những sự ngại ngùng cũng không giảm đi nhiều.

Những chuyện như vậy vẫn tiếp tục khi em vào lớp 7 bây giờ em cũng phải làm quen với các bạn mới, thầy cô mới. Nhưng điều mà em cảm thấy sợ hơn nữa đó chính là số lượng bài thuyết trình mà bạn em phải làm còn nhiều hơn năm lớp sáu. Khi thuyết trình thì em khá run và lời nói cũng không được rõ ràng như những bạn khác.

Mọi chuyện cứ tiếp diễn như vậy cho đến khi hết học kì một của năm lớp bảy em đã quen được một chút và bớt ngại ngùng hơn và bài thuyết trình của em cũng dần trở nên hay hơn, truyền

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

Cảm ơn hơn. Và cứ như vậy em đã học được cách làm sao để tự tin hơn và dần đã biết cách vượt qua nỗi sợ nhưng trước khi vượt qua thì em vẫn cảm thấy khá căng thẳng ở những lần tiếp theo.

Năm lớp bảy đó cũng chính là năm học em có nhiều trải nghiệm đáng nhớ nhất từ trước đến nay vì em đã thật sự vượt qua được nỗi sợ thiếu tự tin.

Năm lớp bảy qua rồi lại là năm lớp tám, vào đến năm học này em mới biết giá sự già dặn của sự tự tin là như thế nào vì nó giúp em có được nhiều niềm vui hơn, nhiều trải nghiệm thú vị hơn và ~~trong~~ trong việc tiến bộ hơn trong việc học.

Sự tự tin giúp chúng ta thăng tiến trong cuộc sống, gặp làm quen với nhiều người hơn và đạt được nhiều thành tựu hơn trong cuộc sống vì vậy mỗi con người chúng ta nên cởi mở hơn trong cuộc sống để có thể gặp hái được nhiều điều tốt đẹp trong cuộc sống.

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <i>Trần Minh Hằng</i>		KỲ THI:..... Năm:..... Hội đồng coi thi:..... Phòng thi số:		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi
NGÀY SINH: <i>15/09/10</i> NƠI SINH: <i>TP HCM</i> TRƯỜNG: <i>THCS Võ Trường Toản</i> LỚP: <i>8/6</i>				
BÀI THI MÔN: <i>Văn hay chữ tốt</i>	SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám thị số 1	Giám thị số 2	

LỜI DẶN THÍ SINH 1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này 2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi. 3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. 4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hồng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa). Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại.	02.....tờ	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám khảo số 1	Giám khảo số 2	
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO		Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi
		Bảng số	Bảng chữ	
		<i>12</i>	<i>Mười hai chẵn</i>	

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

Câu 1 :	đ	<p><i>Đã từng có rất nhiều người có những khuyết điểm trên khuôn mặt hoặc trên bản thân mà trở nên mặc cảm và tự ti, họ chẳng còn nở những nụ cười tươi đẹp trên khoé môi nữa mà thay vào đó là nét mặt lạnh tanh đầy sự buồn tẻ khi bị châm chọc. Bản thân em, một cô gái vào những năm tiểu học luôn cười tươi rạng rỡ, nụ cười của bạn ấy khiến bao người phải quên đi những chẳng may xáo, bạn gặp phải một tai nạn giao thông nguy hiểm, những chiếc xe đạp điên của cả một đám bạn chồm chồm lên nhau tạo ra một mớ hỗn độn, đám bạn ấy may mắn xáo chỉ bị thương qua da qua thịt ở phần chân, tay còn bạn thì không được may mắn như vậy, phần mặt của bạn, cái khuôn mặt dễ thương xinh xắn ấy đã bị chiếc xe kéo lê lê một quãng đường dài, da thịt lẫn lộn tay chân bạn cũng nát tan, sau đó cả đám bạn bao gồm cả bạn ấy cũng được đưa vào viện, may xáo lát cả đời bình an vô sự.</i></p> <p><i>Nhưng tới khi bạn bắt đầu bước vào năm học, năm ấy bạn cũng chỉ vừa bước vào năm đầu cấp học. Mỗi buổi vào trường câu chuyện nhậm được những ánh mắt dị nghị, dưng sò của các bạn đồng trang lứa và các anh chị khác trên về khuôn mặt xấu xí.</i></p>
Câu 2 :	đ	
Câu 3 :	đ	
Câu 4 :	đ	
Câu 5 :	đ	
Câu 6 :	đ	
Câu 7 :	đ	
Câu 8 :	đ	
Câu 9 :	đ	
Câu 10 :	đ	
Cộng :	đ	
<p><i>đốt đầu tổng câu vào thứ mạch lạc</i></p>		

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

Câu văn
qua dài

xếp to dài phòng cần đi đứng nhận thật sự của cậu ấy,
thầy vậy mọi người vừa như vừa không ngừng bàn tán về
bạn, bạn ấy cứ cầm mắt xuống và chạy thật nhanh chôn vào
một góc tối mù ở phía sau nhà về sinh up mắt xuống khác không ngừng
Chúng hiện từ đầu tới cuối, em biết làm như vậy sẽ bị coi là
lo chuyện bao đồng nhưng em không thể thể làm ngược mà bước
qua như không có gì xảy ra dưới, em bước tới chỗ bạn ấy,
chủ động bắt chuyện làm quen, một đầu bạn ấy vẫn có vẻ run
rẽ sợ hãi còn tránh né không muốn tiếp xúc nhưng sau một
lúe em cố gắng bắt chuyện thì bạn cũng dần chấp nhận và kể
cho em về vết sẹo ấy, bạn vừa kể vừa rơm rớm nước mắt vì tuổi
thần. Sau hôm đầu năm ấy chúng em có các phương thức liên lạc
qua mạng xã hội của nhau, chúng em càng lúc càng thân
đi qua bất cứ đâu chỉ cần ai đó nhắc tới tên em thì ngay
tức khắc sẽ có người nhắc tới bạn ấy.

Lúc chưa thân lắm, em thường qua lớp bạn ấy rủ bạn
đi chơi, bạn thường xuyên và mỗi lần như vậy bạn sẽ từ chối
thay vì đồng ý đi với em chỉ vì bạn sợ lại có những lời ác ý
hay lại có những ánh mắt đi ngó chĩa vào bạn và mỗi lần
em qua lớp bạn ý thì đều thấy bạn ngồi tuổi thân một nê
mình một góc tường với một cuốn truyện trên tay, nhìn cảnh
ấy chắc chắn ai cũng phải xót thương.

Câu văn dài
huyền

Tối hơn hai tháng sau, sau bao nhiêu cố gắng,
bao nhiêu nỗ lực thì cuối cùng bạn ấy đã mở lòng và chấp nhận
đi chơi với em thường xuyên hơn nhưng cứ mỗi lần ra đám
đông, bạn lại cuối mắt xuống và kéo em đi qua đám đông
thật nhanh như đang trốn chạy khỏi thứ gì đó rất rất đáng sợ,
cứ thế ngày qua ngày và cuối cùng cũng đã hết một năm học
thành tích học tập của bạn ấy chưa bao giờ suy giảm và còn

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <u>Trần Minh Hải</u>		KỲ THI:		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi
NGÀY SINH: <u>15/04/10</u>		Năm:		
NƠI SINH: <u>TP.HCM</u>		Hội đồng coi thi:		
TRƯỜNG: <u>THCS VTT</u>		LỚP: <u>8/6</u>		Phòng thi số:
BÀI THI MÔN: <u>văn hay chữ tốt</u>	SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám thị số 1	Giám thị số 2	

LỜI DẶN THÍ SINH 1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này 2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi. 3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. 4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa). Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại.	<u>08</u> ...tờ	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám khảo số 1	Giám khảo số 2	
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO	Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi	
	Bảng số	Bảng chữ		

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

Câu 1 : đ tặng thêm, bạn đạt danh hiệu học sinh xuất sắc và tuyên thặng
 Câu 2 : đ vào lớp chọn của trường
 Câu 3 : đ Điều bất ngờ xảy ra khi chúng em bước vào một năm
 Câu 4 : đ học mới là năm thứ hai ở ngôi trường trung học cơ sở, chỉ sau
 Câu 5 : đ ba tháng hè, bạn đã thay đổi một cách ngoạn mục, bạn chẳng
 Câu 6 : đ còn bất kì sự tự ti nữa nữa thay vào đó là một người hoàn toàn
 Câu 7 : đ mới, vẫn là vóc dáng ấy, vẫn là khuôn mặt ấy nhưng tính
 Câu 8 : đ cách lại thay đổi bất ngờ, câu tự tin hơn tỏa sáng hơn và
 Câu 9 : đ câu cũng dần xuất hiện nhiều nụ cười hơn, câu có nhiều
 Câu 10 : đ bạn hơn những câu chưa bao giờ quên mình
 Cộng : đ Mình cũng chẳng biết sao nữa, bản thân vốn tự ti về
mọi thứ, mình có một khuôn mặt không mấy xinh đẹp, mình cũng
có một vóc dáng không mấy ưa nhìn nhưng khi được làm bạn và
biến sự thay đổi, sự tự tin sáng ngời của cậu chỉ sau ba tháng
thì bỗng nhiên, bản thân mình mọc lên những sự tự tin tỏa sáng
ở bản thân cậu vốn đã có những đẹp đáng có và kèm theo đó
là sự tự tin tỏa sáng ở cậu đã khiến bản thân tớ phải ngưỡng
mò ước cậu

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <u>Trần Văn Tuấn</u> <u>Đỗ Văn</u>		KỲ THI: <u>Tham dự thi tốt</u>		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi 8
NGÀY SINH: <u>04-01-2023</u>		Năm: <u>2023-2024</u>		
NƠI SINH: <u>Tp. Hồ Chí Minh</u>		Hội đồng coi thi:		
TRƯỜNG:		LỚP:		Phòng thi số:
BÀI THI MÔN: <u>VHCT</u>	SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám thị số 1	Giám thị số 2	
		<u>[Signature]</u>	<u>[Signature]</u>	

LỜI DẶN THÍ SINH 1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này 2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi. 3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. 4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa). Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại. <u>1</u>tờ	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
	Giám khảo số 1		Giám khảo số 2	
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO		Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi 8
		Bảng số	Bảng chữ	
		<u>13.0</u>	<u>Mười ba chẵn</u>	

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

Câu 1: C: 7 đ

Câu 2: V: 5.5 đ

Câu 3: đ

Câu 4: đ

Câu 5: đ

Câu 6: đ

Câu 7: đ

Câu 8: đ

Câu 9: đ

Câu 10: đ

Cộng: đ

Mỗi một bức tranh được họa lên đều mang một ý nghĩa, màu sắc, nghệ thuật khác nhau. Tuy thuộc vào cảm xúc, tính cách của tác giả, dù cho hai bức tranh có được sao chép thì ta vẫn thấy được sâu trong đó những khác biệt nhỏ nhỏ. Đây cũng có thể thấy, những bức tranh cũng như con người ta vậy. Dù cho "tác giả" có muốn "sao chép" thành một phiên bản nào đó, thì thật chứng minh rằng điều đó là bất khả thi. Mỗi một đứa bé được sinh ra đều mang trong mình một số phận, một tính cách, một vẻ đẹp khác nhau. Chính điều ấy là "màu sắc" tô cho cuộc sống "trắng đen" thêm nhúm màu và đặc sắc.

Đây về cơ bản, mỗi đứa trẻ là "một trang giấy trắng" chưa được điểm hay tô lên bất kỳ nét mực nào. Là "người tác giả" - bố mẹ chính là người làm việc ấy.

Đều khác biệt đầu tiên được đến trực tiếp qua con đường và phương châm, cách thức giáo dục của cha lẫn mẹ.

Một đứa trẻ có lối cư xử lịch sự hay hờn hào chính là nhờ hầu hết "công lao", tính cách của cha mẹ. Cũng như

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

một câu nói rất hay tôi từng biết "Trẻ em chính là tấm gương phản ánh tốt nhất 'kết quả' hay 'kết quả' của nền giáo dục hiện tại." Muốn biết người cha, người mẹ như nào, thì hãy nhìn vào đứa con của họ. Ông bà ra, môi trường sống và học tập cũng góp phần làm nên sự khác biệt. Chúng là những thứ, yếu tố tác động đến phẩm chất, tư duy, tính cách, ... của một con người. Thừa trung lại, sự khác biệt trong cuộc sống chính là đến từ con người, từ sự vất vả cả sự việc. Vậy tại sao sự khác biệt mang đến cho ta những ý nghĩa trong cuộc sống? Hãy thử tưởng tượng mà xem, nếu mỗi ngày bạn bước ra đường đều là một câu chuyện khác nhau trong cuộc sống thì giờ đây, mỗi khi mở cửa nhà, bạn đều gặp cô hàng xóm vào cùng một khung giờ, gặp chiếc xe ấy đi qua cùng một thời điểm. Thấy ai ai cũng ăn mặc và sinh hoạt như nhau, làm làm việc xong, về nhà, kết thúc một ngày. Đã rồi ngày hôm sau, những sự việc cứ tiếp tục lặp lại như vậy. "Bạn có từng cảm thấy cuộc sống mình như một thước phim được tua đi tua lại mỗi ngày không? Thấy thay vì cứ sống và lặp đi lặp lại kịch bản ấy mỗi ngày. Ta chỉ cần tận hưởng hết tất cả trong một ngày, vậy và thế là bạn đã sống được, biết được cuộc đời mình sau này như thế nào rồi. Đã bạn cũng không còn tò mò gì về cuộc đời mình nữa, và điều đó đồng nghĩa với việc sống tiếp chỉ tới làm đánh mất chính mình vì sự tẻ nhạt mà cuộc sống mang lại mà thôi. Cuộc sống là muôn hình vạn trạng, mỗi một ngày là sự đặc biệt, bí ẩn đang chờ, bởi vì ta không biết ngày mai ra sao nên mới phải nỗ lực mà sống."

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <u>Phạm Lê Thảo Uyên</u>		KỲ THI: <u>VHCT</u>		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi <u>10</u>
NGÀY SINH:		Năm:		
NƠI SINH:		Hội đồng coi thi:		
TRƯỜNG:		LỚP: <u>9.15</u>		Phòng thi số:
BÀI THI MÔN: <u>Văn hay - chữ tốt</u>	SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám thị số 1	Giám thị số 2	
		<u>[Chữ ký]</u>	<u>[Chữ ký]</u>	

LỜI DẶN THÍ SINH 1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này <u>1</u>tờ 2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi. 3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. 4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa). Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại.	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
	Giám khảo số 1	Giám khảo số 2	
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO	Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi <u>10</u>
	Bảng số	Bảng chữ	
	<u>13.5</u>	<u>Mười ba rưỡi</u>	

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

Câu 1: 0.7 đ "Chúng ta sinh ra là một cá thể riêng
 Câu 2: 1.6 đ biệt, vậy nên đừng chết như một bản sao!" -
 Câu 3: đ Đây là một câu nói tôi vô tình đọc được trên
 Câu 4: đ tạp chí và tôi đã có ấn tượng sâu sắc với
 Câu 5: đ nó. Và đúng là như vậy, mỗi chúng ta từ
 Câu 6: đ khi chào đời là một cá nhân độc lập, là cá
 Câu 7: đ thể duy nhất trên thế giới và ta hoàn có thể
 Câu 8: đ tự hào về điều đó. Loài người cũng như nước
 Câu 9: đ hòa vậy, có 95% cơ bản giống nhau, song
 Câu 10: đ 5% còn lại đã tạo nên sự khác biệt trong
 Cộng: đ chúng ta, đó là tính cách, hành động, thái
 độ và cả quan điểm sống.
 Dù biết là thế nhưng trong thực tế, đã,
 đang và sẽ có rất nhiều người mà khi họ
 chết đi, họ sẽ chết như một bản sao của một
 người, một khuôn mẫu hay thậm chí là một
 nhân vật hoàn hảo do họ tự tưởng tượng
 ra và mặc nhiên ngưỡng mộ. Tại sao lại
 tự làm khô' bản thân như vậy? Sống cuộc

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

cuộc đời của chính mình không phải tốt hơn sao? Nhưng ngay cả chính tôi cũng không thể trả lời nó vì tôi cũng đã từng là một "bản sao" của người khác. Có thể vì cảm giác mặc cảm, tự ti, cũng có thể vì ngưỡng mộ một mô cuộc sống tươi đẹp của người đó, tôi của quá khứ đã đơn thuần suy nghĩ như thế và rồi cố gắng thay đổi chính mình sao cho giống người đó nhất có thể. Nhưng đó là tôi của khi trước còn tôi của hiện tại, sau khi trải nghiệm và tư duy kết ra bài học, tôi đã nghiệm ra rằng: "Ở bản thân mình cũng rất tốt, mình có thể hoàn thiện bản thân thay vì sao chép người khác mà". Và từ suy nghĩ đó, tôi thấy đổi thành người khác, tôi chuyển sang hoàn thiện chính mình trong khi vẫn giữ nguyên được cốt cách của bản thân. Chỉ cần thêm "n" vào tự ti, chúng ta sẽ có tự tin. Vì thế, đừng cố gắng thay đổi bản thân cho giống người khác mà hãy thay đổi, cải thiện để bản thân ngày càng tốt hơn, chúng ta là những cá thể riêng biệt mà!

Ở trong chúng ta cũng có quyền được sống hạnh phúc, nhưng hãy cố gắng để sống là thật với con người của mình, đừng hay ép chính mình phải nỗ lực trở thành "bản sao" của ai đó, nó thật vô nghĩa và nó chỉ càng khiến bạn mất đi niềm tin mà thôi. Sau tất

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

cả, tôi mong bạn có thể tự suy ngẫm và đưa ra câu trả lời cho câu hỏi của tôi: "Bạn sinh ra là độc nhất, nhưng khi chết sẽ trở thành "bản sao" của người khác sao?"
lời muốn

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <i>Phùng Lê Bảo Ngọc</i>		KỲ THI: <i>Văn hay chữ tốt</i>	SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi <i>9</i>	
NGÀY SINH: <i>18/15/2009</i>		Năm: <i>2023 - 2024</i>		
NƠI SINH: <i>Tp. Hồ Chí Minh</i>		Hội đồng coi thi:		
TRƯỜNG: <i>Bhcs Võ Trường Toản</i> ÔP: <i>915</i>		Phòng thi số:		
BÀI THI MÔN: <i>Ngữ Văn</i>	SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
		Giám thị số 1	Giám thị số 2	
		<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	

LỜI DẶN THÍ SINH 1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này <input type="text" value="1"/> tờ 2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi. 3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. 4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa). Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại.	Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi
	Giám khảo số 1	Giám khảo số 2	
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO	Điểm bài thi		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi <i>9</i>
	Bảng số	Bảng chữ	
	<i>15.0</i>	<i>Mười lăm chẵn</i>	

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

- Câu 1 : *C: 7* đ *Giới trẻ hiện nay, có một câu nói vô cùng nổi tiếng. Không chỉ nổi tiếng ở Việt Nam mà còn nổi tiếng ở nước ngoài.*
- Câu 2 : *V: 8* đ *"*
- Câu 3 : đ *Very little is needed to make a happy life, all within in your self, in your way of yourself."*
- Câu 4 : đ
- Câu 5 : đ
- Câu 6 : đ
- Câu 7 : đ *Câu nói trên có ý nghĩa là: "Dù là những điều nhỏ bé nhưng nó lại mang đến cho chúng ta một cuộc sống hạnh phúc, hãy là chính bản thân bạn, hãy làm những điều bạn muốn." Từ câu nói trên, có thể hiểu mỗi chúng ta là một phiên bản tốt nhất, đồng thời cũng nói lên được câu nói: "Ý nghĩa của sự khác biệt trong cuộc sống."*
- Câu 8 : đ
- Câu 9 : đ
- Câu 10 : đ
- Cộng : đ

Phải, người chúng ta chỉ được sống một lần, có khi nào bạn bắt mình với những gì bạn đang có hay thậm chí cảm ghét với những giá trị tốt đẹp của bản thân, điều sẽ khiến cho bạn có hạnh phúc không? Hạnh phúc vốn là những điều nhỏ nhất, khi bạn là chính mình, "sống thật" với bản thân. Bởi vì, mỗi người chúng ta đều có những đặc điểm riêng, tính cách riêng. Bạn không cần phải sao chép hay giống một ai vì bạn là "phiên bản tốt đẹp nhất" trên thế gian này, điều đó sẽ tạo nên "Ý

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

ngĩa khác biệt trong cuộc sống.”

Ai chẳng muốn bản thân mình có một gương mặt xinh đẹp, có một vóc dáng cân đối, thu hút, làn da trắng như tuyết, có một cuộc sống tốt đẹp,... Nhưng có mấy ai, có được tất cả những thứ bản thân mình mong muốn. Họ là đang theo đuổi những hình mẫu tiêu lý tưởng hiện nay, họ quên ngay chính bản thân mình đang đánh mất những giá trị tốt đẹp của bản thân. Chỉ vì đi theo cái gọi là “cái đẹp xu hướng...” Như vậy, mọi người hãy tưởng tượng xem, ai cũng đi theo “cái gọi xu hướng” thì chẳng khác nào đi ra ngoài, ai cũng ai, người giống người. Thì thế giới này, thật đáng sợ biết bao! Thay vào đó, tại sao chúng ta lại không dựa vào những đặc điểm, ngoại hình riêng của mình, khiến nó càng trở nên nổi bật hơn thì thế giới như đang điểm xuyết thêm những màu sắc sắc sảo thay vì ai cũng giống khiến cho thế giới chỉ còn một màu đen và xã hội mai sau sẽ không phát triển được nữa. Và tôi cũng biết rằng, mỗi người chúng ta đều có những khuyết điểm riêng nhưng mọi người tại sao lại phải che giấu chúng, chỉ vì chúng sẽ đánh mất đi vẻ đẹp của chính mình? Ý nghĩ hoàn toàn sai, khi chúng ta có những khuyết điểm thì phải yêu thương, quan tâm, sửa chữa những khuyết điểm ấy thay vì bỏ chôn đậy, ta thấy mỗi người chúng ta đều có sự khác biệt nhất định, có cái xấu thì cũng sẽ có cái tốt, không ai là “phiên bản hoàn hảo” cả. Chạm chỉ cái tốt, cái xấu ấy, sẽ giúp bạn hiểu hơn về “Ý nghĩa của sự khác biệt trong cuộc sống.”

Một mình chúng ta diễn hình cho thấy việc bản thân là “phiên bản tốt nhất”, họ là những người luôn có chứng kiến và lập trường của mình, không theo những xu hướng hiện nay mà chỉ quan tâm đến bản thân thật sự mà muốn gì thì! Đó là “Quyết hành trình

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

tìm lại bản thân mình "sau bảy năm" của Hương Giang Idol. Cô đã bỏ qua những lời chỉ trích của công chúng mà vẫn muốn thay đổi bản thân trở thành "phiên bản tốt nhất." Cô đã rất quyết tâm, thay đổi bản thân để chúng mình cho công chúng thấy và mọi công sức của cô đã được đền đáp. Cô đã cho mọi người thấy góc nhìn của người thứ ba và cô đã và đang b. lan tỏa những điều tốt đẹp đến mọi người. Bên cạnh đó, là một học sinh như tôi đã có những khác biệt trong cuộc sống, học tập. Trong cuộc sống, tôi vốn là đứa trẻ hiếu thảo với cha mẹ, tôi không thích đem ra bàn cân so sánh là "con nhà người ta" vì tôi là một "phiên bản" tốt nhất, tôi đã chứng minh cho cha mẹ tôi bằng việc trong học tập, tôi đã tham gia rất nhiều phong trào và ngày hôm nay tôi tham gia cuộc thi "Văn hay chữ tốt" không chỉ chứng minh cho cha mẹ thầy mà còn muốn thử sức mình, đem lại nhiều thành tích không chỉ cho bản thân tôi, gia đình mà còn mang lại thành tích về cho trường. Điều đó, tôi đã cố gắng rất nhiều, tôi đã không biết bao nhiêu ^{đêm} thức trắng. Nhưng tôi, tin chắc với mọi sự cố gắng của mình sẽ chứng minh cho mọi người thấy tôi chính là một "phiên bản hoàn hảo" nhất, điều đó đã mang lại "Ý nghĩa của sự khác biệt trong cuộc sống" tôi rất lớn.

Đồng thời, bên cạnh đó vẫn có một số người tự tin không dám đối mặt với cuộc sống. Họ luôn chần chừ, đeo bám vào cuộc sống của người khác. Họ cũng chỉ là cái bóng núp sau họ mà thôi. Người khác mà thôi. Những người đó, cần mạnh dạn hơn để tạo nên cho ta, một người xuất sắc, hoàn hảo. Vì vậy, mọi người hãy cố gắng, kiên trì, nỗ lực để tạo dựng cho ta một cuộc sống, một con người mà chúng ta mong muốn. Trên đời, không ai muốn ai giống cả thay vì mình bắt chước những cái tốt ~~ai~~ của người khác

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

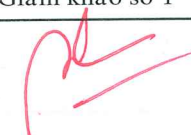

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

thì mình hãy nhìn nhận những khuyết điểm của mình

Trên đời không gì là không thể, hãy cứ là chính mình để
thực hiện những ước mơ, mục tiêu khác nhau. Bao gồm sự tu
dưỡng, hành động, thái độ. Để ta thấy cuộc sống càng trở nên
ý nghĩa hơn. Để ta thấy câu nói: "Ý nghĩa của sự khác biệt
trong cuộc sống" là hoàn toàn đúng đắn.

Tóm lại, mọi người yêu thương và trân trọng bản thân mình
nhiều hơn nhé! Đừng bỏ cuộc, khi chưa thành công gần đừng hình
tượng bản thân. "I can do it, you can do it".

HỌ VÀ TÊN THÍ SINH: <u>Phạm Nguyễn Anh Đức</u>		KỲ THI:		SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi	
NGÀY SINH: <u>17/11/2012</u>		Năm:		13	
NƠI SINH: <u>TPHCM</u>		Hội đồng coi thi:			
TRƯỜNG: <u>Hồ Trường Toán</u> LỚP: <u>6.15</u>		Phòng thi số:		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi	
BÀI THI MÔN:	SỐ BÁO DANH do thí sinh ghi	Họ, tên và chữ ký			
		Giám thị số 1	Giám thị số 2		
					

LỜI DẶN THÍ SINH		Họ, tên và chữ ký		SỐ PHÁCH do Chủ Tịch Hội đồng chấm thi ghi	
1. Thí sinh phải ghi rõ số tờ giấy của bài thi vào trong khung này 2. Thí sinh phải ghi đầy đủ các mục ở phần trên theo sự hướng dẫn của cán bộ (CB) coi thi. 3. Thí sinh không được ký tên hay dùng bất cứ ký hiệu gì để đánh dấu bài thi. 4. Bài thi phải được viết rõ ràng bằng một loại bút, một thứ mực; không được viết bằng mực đỏ, bút chì (trừ vẽ đường tròn); không đánh dấu hoặc làm ký hiệu riêng; phần viết hỏng phải dùng thước gạch chéo; không được tẩy, xóa bằng bất kỳ cách gì (kể cả bút xóa). Trái các điều trên, bài thi của thí sinh sẽ bị loại.		01...tờ		 	
LỜI GHI CỦA GIÁM KHẢO		Điểm bài thi			
		Bảng số	Bảng chữ	SỐ CỦA MỖI BÀI từ 1 đến 30 do Giám thị ghi	
		<u>145</u>	<u>Mười bốn năm</u>		

BÀI LÀM

Điểm từng câu:

- Câu 1: 0.70 đ Đôi lúc em còn rất nhỏ, em đã từng ước mơ trở
- Câu 2: 0.70 đ thành bác sĩ vì có thể giúp nhiều người khỏi bệnh. Có
- Câu 3: đ thể chăm sóc các bệnh nhân.
- Câu 4: đ Thường khi nghe người khác ý kiến về việc là bác
- Câu 5: đ sĩ thì rất khó, chúng ta phải giỏi và những điều khác
- Câu 6: đ mà mình không làm được. Em như suy sụp vì phải
- Câu 7: đ từ bỏ ước mơ của mình. Một lần khác, em lại ước
- Câu 8: đ mơ trở thành họa sĩ để đem lại nhiều màu sắc tươi
- Câu 9: đ đẹp cho mọi người. Thường một lần nữa, em lại bị
- Câu 10: đ người khác ý kiến là nó thật vô bổ. Từ khi bị người
- Cộng: đ khác ý kiến về ước mơ của mình, em đã cảm thấy
- mình không phù hợp với nghề nào cả. Khi lên lớp 6,
- được học môn Khoa học tự nhiên về thực hành dưới
- kính hiển vi. Em cảm thấy ước mơ mới lại trở về trong
- đầu là một nhà khoa học, môn này giúp em đào ra
- được những điều mà mình thắc mắc. Là đặc biệt, em nó
- lại rất phù hợp với mình. Để tiến bộ hơn, thường khi
- về nhà, em lại lời sách. Khoa học tự nhiên ra để học,
- ra chơi ở trên trường em thường tìm đọc những cuốn

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

Sách về khoa học. Cô Khoa học tự nhiên giới thiệu cho em những cuốn sách như "Cách chế tạo thuốc" và cô vào lớp để hướng dẫn cho em. Em biết thường thường lớp 6 sẽ không học hóa học được và ở trên trường lại không có phòng hóa. Nên em đã tiết kiệm tiền để mua bộ đồ dùng hóa. Em mê làm thí nghiệm đến nỗi em phải thức từ tối đến sáng. Thế là em ngã bệnh. Mọi em mới khuyên "Con có thể làm thí nghiệm nhưng không được bỏ lê việc học trên lớp, con nhé!". Mọi người thấy em chuyển tâm vào hóa quá nên tặng thêm cho em một bộ đồ dùng cùng với lại cuốn sách làm thuốc đơn giản. Được mọi người ủng hộ, em lại càng thích thú với hóa hơn. Lên lớp, mỗi bước vào lớp là mấy bạn lại reo hò "Thà khoa học tồi, nhà khoa học tồi" bởi vì em thường mang vật thí nghiệm vào lớp, có khi còn mang theo kính hiển vi đồ chơi lên.

Môn Khoa học tự nhiên đã giúp em có lựa chọn cuộc hành trình cho mình. Em sẽ phấn đấu để đạt được ước mơ của mình.

KHÔNG VIẾT

VÀO

ĐÂY

Thí sinh không viết vào chỗ gạch chéo này

cuộc sống của ta sẽ hòa bình, mọi người đều tốt bụng, giúp đỡ lẫn nhau, ai ai cũng cùng nhau cố gắng xây nên một đất nước hùng vĩ, một đất nước mà ai cũng mong muốn.

Cuộc đời có lúc cũng không như muốn, mình phải sống đang hoàng, giúp đỡ lẫn nhau thì mới xây nên một cuộc hành trình tươi đẹp, nếu không thì cuộc đời chẳng như mong muốn.